

Ha estat incendiat el Govern civil d'Oviedo Bombes sobre Vitòria

Madrid, 19. — A les nou del matí ha estat radiat un comunicat de guerra que diu així:

Front Nord i Nord-est. — Segueix el canoneig d'Oviedo. S'ha incendiat el Govern civil.

La nostra aviació ha bombardejat intensament Vitòria, i s'han pres als nostres rengles, d'aquesta ciutat, tres soldats desertors. La impressió general d'aquest front es bona.

Front d'Aragó. — Al sector de

l'ardenta hi ha hagut un lleuger encontre sense conseqüències.

En el lloc anomenat Huelves s'han presentat deu legions de la dita «Baudera Sanjurjo», procedents de Saragossa, i cinc d'Almudévar a les nostres avançades del sector Barbestre.

Front Sud. — En el punt conegut per «Dientes de la Vieja» i lloc de Cerco, en el sector de Guadix, hi ha hagut alguns contactes amb forces enemigues.

En un petit moviment envoltant

una de les nostres avançades ha ocupat un lloc avançat facció de 17 homes i deu metralleres.

Front del Centre. — A Peguerinos i Guadarrama hi ha hagut lleuger canoneig durant les primeres hores del matí.

En el sector de Talavera-Santa Olalla la nostra aviació ha desfet una important concentració enemiga situada a la part occidental d'aquest sector.

En tots els altres fronts, sense novetat.

Els atacs a Oviedo són cada vegada més violents

Madrid, 19. — Al Gabinet d'Informació del ministeri de la Guerra s'ha facilitat el següent comunicat de guerra, a les tres de la tarda:

Fronts Nord i Nord-est. — Les notícies que es reben d'Astúries són francament optimistes. Les nostres tropes han aconseguit eliminar el perill d'un atac facciós per la part occidental i han pres la iniciativa, introduint-se en el sector nord de la regió i netejant d'enemics la vall de Nalón.

La situació d'Oviedo és cada vegada més delicada, ja que els atacs de les forces assejadores són successius i de gran violència.

Front d'Aragó. — Les desercions del camp enemic, a la part sud d'aquest front, han estat contínues en

ELS REBELS NO PODRAN PRESTAR

CAP AJUT ALS ASSEJATS D'OVIEDO

Madrid, 19. — El dijous fou un dia de gran èxit per a les nostres forces a Astúries. No sols assolirem que l'enemic no avançés, sinó que nosaltres ho fèrem considerablement.

S'han ocupat en aquella zona diversos pobles. En el dia d'ahir seguí l'avanç dels minaires i s'han aconseguit importants objectius.

Ha millorat notablement la situa-

ció dels minaires en relació amb el dia d'ahir.

Diversos espies que s'havien infiltrat en les milícies han estat descoberts i castigats. S'ha fet veritablement impossible que les forces que intentaven acudir en auxili dels situats a Oviedo ho aconseguissin.

Les nostres milícies han pogut reduir-les en el curs de poc temps.

L'avió que fa el servei Espanya- França ha aterrat violentament

El líder antifeixista italià Pietro Nenni, greument ferit

Tolosa, 19. — Comunicuen a l'«Air France» des d'Alacant que l'avió que fa el recorregut Espanya-França s'ha vist obligat a aterrar a conseqüència del mal temps. Tots els ocupants de l'aparell han resultat ferits, entre ells l'aviador espanyol Melendres i el socialista italià Pietro Nenni, membre del Comitè executiu de la II Internacional. Tant l'aviador com el senyor Nenni sofreixen ferides de gravetat.

¿S'ha aixecat en armes el poble de Portugal?

Londres, 19. (Urgent.) — S'ha rebut un telegrama de Portugal, via Madrid, que dona compte d'haver esclatat una nova revolta a aquell país. Fins ara no s'ha pogut confirmar aquesta notícia.

"El Govern legítim d'Espanya té perfecte dret a l'ajut dels altres Estats", diu Jouhaux

París, 19. — President el Congrés federal de la Unió de la Construcció, celebrat al Palau de la Mutualitat de París, el secretari general de la C. G. T., camarada Jouhaux, pronuncià les següents encertades paraules sobre les repercussions que hauria tingut en la sort de França el triomf del feixisme a Espanya:

«El Govern regular d'Espanya té perfecte dret a l'ajut dels altres Estats, i ha de comptar amb el d'acord amb les regles del Dret internacional. Defensar aquesta teoria és defensar la pau i per a nosaltres la pau no es pot assegurar sinó amb la victòria del Govern regular d'Espanya sobre els facciosos.

«Quina seria la situació del nostre país si Franco hagués resultat vencedor? És que s'han oblidat els fils invisibles que uneixen el Go-

vern de Burgos amb Alemanya i Itàlia? Ja no hauríem de vigilar solament el Rin i els Alps, sinó també els Pirineus i la frontera marroquina. I, a més, estariem bloquejats a la Mediterrània.

No penso callar i si alguna vegada arribessin a tenir realitat aquestes pressagies, vull conservar el meu dret a preguntar: ¿Qui tenia raó?

«Vol dir això que hi hagi discrepàncies entre la C. G. T. i el Govern? Si, criden els nostres adversaris, satisfets. Nosaltres li prestem la col·laboració deguda, però col·laboració no ha significat mai l'abandonament de la pròpia personalitat.

Acabà dient que la classe obrera ha aprovat l'actitud de la C. G. T. i han quedat defraudats els desigs de l'adversari.

La nostra aviació ha castigat seriosament les posicions enemigues i hom ha pogut comprovar els efectes del bombardeig.

A la resta del sector, sense novetat.

19 de setembre del 1936

Les joventuts nacionalistes basques, a les portes de Tolosa

Madrid, 19. — A Amurrio hi va haver ahir un feroç combat entre les forces leials i els sublevats de la província d'Alava.

Les forces leials bascones recolliran els cadàvers de sis soldats enemics.

A Guipúscoa, les Joventuts Nacionalistes Basques han arribat a les portes de Tolosa; han matat un capità i diversos soldats, s'han apoderat d'una metralladora, diversos fusells i gran quantitat de municions.

Un combat emocionant entre un "caça" lleial i un trimotor enemic, que fou abatut

Madrid, 19. — Un trimotor enemic bombardejà ahir les nostres posicions de Guipúscoa.

Aparegué a l'horitzó un dels nostres avions de caça i l'aeroplà enemic hagué de escapar per a accelerar la seva rapidesa. Però el caça lleial seguí darrera l'aeroplà fugitiu i li tallà la retirada amb una habilsima maniobra, la qual fou presenciada per nombrosos veïns del Vallé.

d'Urola, els quals aplaudiren l'atac. Quan l'avió enemic es dirigia cap a Biscaya i es trobava a l'altura d'Ochandiano, el avió lleial disparà la seva metralladora tan encertadament, que l'abaté. L'avió s'incendià, i el seu tripulant morí en la jurisdicció d'Ochandiano.

Aquest poble fou bombardejat últimament per un avió fascista que portava les insígnies republicanes.

Dues notes importants, referents al subministrament d'ous i volateria, del Comitè Central de Proveïments

Tenint necessitat d'evitar per part d'aquest Comitè tot intent d'augment en els preus dels aliments en general, prevenim a tots els comerciants i industrials que castigarem severament les denúncies que puguem comprovar que hagin tingut un augment, per petit que sigui, injustificat.

A tal fi, preguem a tot el públic en general que desitgi informar-nos dels augments de preus, que ho faci a les nostres oficines (Via Laietana, 16, entl.).

A fi de regularitzar en tot el possible l'adquisició i venda de tota classe de Polleria i ous, es posa al coneixement de tots els detallistes en general que els controls d'aquesta productes han quedat establerts de la següent manera:

Volateria en general. — Tots els productes de Catalunya que entren a Barcelona hauran d'ésser controlats al magatzem del carrer Bonaventura Muñoz, 39 i 41.

Els de fora de Catalunya i de l'estranger, en els mateixos magatzems que fins ara s'ha fet, o sigui al carrer de Roger de Flor, 7 i 9.

Ous. — Tots els ous dels països estrangers que entrin a Barcelona, han d'ésser controlats pels magatzems del carrer Casp, 114.

Advertim d'una manera definitiva que els que no segueixin correctament aquestes consignes, en el que fa referència a volateria i ous, els serà requisitat el gènere sense cap mena d'indemnització.

D'altra banda, als magatzems de control assenyalats, els donaran tota mena de referències i aclariments.

SALAZAR ALONSO, EL BOTXI D'OC-TUBRE, DAVANT LA JUSTICIA POPULAR

Documents escrits: "Cal declarar la il·licitud de les vagues". "La dictadura és necessària"

Declaració del processat: "Sóc republicà, liberal i democrata"

COMENÇA LA VISTA DE LA CAUSA

Madrid, 19. — A tres quarts de deu es constituí el Tribunal que ha de veure i jutjar la causa instruída contra l'ex-ministre Salazar Alonso. A continuació compareix el processat. Va abilitat amb vestit de carter i no porta corbata. Pren seient a l'esquerra del Tribunal, dreta del públic i entre els dos defensors que d'ofici li han estat designats com a suplents.

El secretari dona lectura a l'escrit de conclusions fet pel fiscal de la República senyor Josep Vallé. A l'esmentat escrit es parla del llibre: «Bajo el signo de la Revolución», editat en desembre del 1935 del qual és autor el processat.

Es recull un paràgraf de la pàgina 16 en la qual Salazar Alonso diu que com a ministre de la Governació entenia que havia de combatre la revolució i oposar-se al seu abassegador impuls.

«PER A MI, EL FEIXISME ES LICIT»

Parla també el fiscal del contingut a les pàgines 5, 54 i 77. En un dels paràgrafs d'aquesta darrera pàgina, es diu: «Per a mi, el feixisme és lícit».

A la pàgina 81, es parla de l'organització contrarevolucionària, i a la 267 afirma que hom s'ha de classificar en dos bàndols: «Revolució, o contrarevolució» i afegeix: «Els que quieran la conservació de la societat i el orden i quieran la pau i sientan la necesidad de mantener el Estado, deben estar a un lado. Los enemigos al otro».

L'obra, acaba dient: «En el pueblo español la reacción que corresponde al conocimiento de la verdad, mi esfuerzo no será estéril».

«CAL DESTRUIR EL FRONT POPULAR»

Afegeix el fiscal en el seu escrit que posteriorment i en data que no s'ha pogut precisar, adreça Salazar Alonso una carta extensíssima a Gil Robles en la qual exposa tots els seus temors pels avanços de la revolució i fa un examen polític de la situació d'Espanya que ell creu revolucionària. «Contra el Frente Popular —diu a la carta— el Frente Nacional». I afegeix que allò que procedeix és organitzar l'Estat en forma que no sigui possible el ressorgiment del perill revolucionari.

En una quantitat autògrafa del processat que obrim en els folis, es veixen conceptes idèntics; i en una carta oberta adreçada a Manuel Tercero, diu: «Me quedé sin acta. Esa es la verdad; pero eso no importa; se puede servir a la Patria oponiéndose a los avances de la Revolución. Contra ella hebé en el Parlamento y en el Ministerio, desarticulando un movimiento perfectamente organizado. Estoy como en abril de 1934».

«LA DICTADURA ES NECESARIA»

Finalment, diu que els Fronts Populars són instruments que serveixen per a impedir tota política nacional i representen el caos econòmic i la revolució. Afegeix que cal declarar la il·licitud de les vagues, que la Democràcia ha fracassat per a sempre, i que no serveix per a governar, ni al Parlament tampoc.

Ou que la dictadura és necessària, mentre es consolida l'Estat nou. Afegeix que cal posar en peu tots els elements d'ordre en servei de l'Espanya, arribant a dir: a la prestació personal.

Acaba el fiscal el seu escrit dient que allò anteriorment recollit es considera com a element que tendeix a provocar la rebel·lió.

PARLA EL PROCESSAT

A preguntes del President, el processat diu que ha exercit els càrrecs de regidor, president de la Comissió Gestora Municipal i Provin-

cial i ministre de la Governació, i que de la República, i afegeix que fa temps fou processat per delictes d'opinió.

Seguidament el fiscal i el processat proposen proves testifical i documental, i així ho acordà el Tribunal, sempre que no interrompi les actuacions.

ARA DIU QUE ES REPUBLICA I DEMOCRATA

Entre les propostes fetes per Salazar Alonso figura la inclosió en el sumari d'uns paràgrafs del seu llibre omeos pel fiscal. Així mateix declara que compareguin alguns testimonis, els quals es cita immediatament.

A continuació el fiscal procedeix a l'interrogatori.

El processat manifesta que no s'ha separat del Partit Radical i que és republicà, liberal i democrata.

El fiscal: No heu fet afirmació que la democràcia està en fallida?

Processat (Després de vacillar alguns instants, respon): Jo tinc respecte per a totes les idees i així m'he comportat sempre.

El fiscal segueix interrogant-lo i el processat diu que, a judici seu, el Parlament sofreix una gran crisi.

«A la seva política no ha seguit els principis del feixisme, com ho demostra el fet que per això ha estat combatut».

Diu que en el seu llibre «Bajo el signo de la revolución» procurava justificar la seva conducta política i combatre els atacs de qui fou objecte per l'afectació de l'estraperlo.

Afegeix que quan s'encarregà de la cartera de Governació tots els partits extremistes amenaçaven amb la revolució.

Fiscal: ¿Què és la contrarevolució de la qual parlem tant?

Processat: Jo entenc que la contrarevolució és l'organització que impedeix la paralització de la vida de la ciutat.

A continuació fa consideracions sobre els conceptes contrarevolució i revolució, i es refereix a la propaganda que determinades organitzacions militars feren en les casernes.

Diu que no recorda totes les mesures que s'adoptaren per a impedir-ho, si bé, naturalment, s'adoptà la mesura de prohibir l'entrada de premsa a les casernes.

Se l'interroga sobre la carta adreçada a Gil Robles en la qual diu que es ha de formar una opinió al carrer. I assegura que es referia a productors, industrials, comerciants, etcètera, i mai a formar milícies.

BALAZAR ALONSO NO SAP QUINS SON ELS PARTITS REVOLUCIONARIS NI CONTRAREVOLUCIONARIS

Afegeix que com a ministre de la Governació, va saber que es feia propaganda a les casernes, on hi havia cèl·lules comunistes, i cridà l'atenció del ministre de la Guerra prop dels seus informes.

El fiscal li pregunta «i no és cert que a les sales de banderes es feia propaganda de la U. M. E. i el processat respon que, com a ministre de la Governació, en tindr-ne coneixement, volgué perseguir-ho».

El fiscal li pregunta «i no és cert que el Govern de qui formava part donés amb complacència aquesta propaganda; i el processat ho nega, bo i afirmant que no creia que aquest moviment tingués importància, car al seu jut no hi havia motius per a sentir temors, la qual cosa ha vist que en realitat sí n'hi havia de motiu, per les conseqüències que aquesta propaganda ha tingut».

El fiscal li pregunta quins partits considera revolucionaris i quins contrarevolucionaris. El processat vacilla i no contesta satisfactòriament.

Insisteix el fiscal en què aclarís aquest concepte, i Salazar Alonso declara que entre els primers considera els socialistes, comunistes i sindicalistes.

CONFESSA QUE VA PROVOCAR

El fiscal li pregunta si és que volgué provocar la revolució, avançant amb les mesures que adoptà com a ministre de la Governació, i després de vacillar, i amb paraules contradictòries, acaba per confessar-ho.

A les sis haurà estat executada la sentència contra tres oficials d'artilleria

Aquest migdia els oficials de torn s'han traslladat al vaixell - presó «Uruguay», per a comunicar la sentència de mort imposada pel Tribunal Popular a l'ex-capità Alfonso Pardo García, a l'ex-tinent Joaquim Amigó Bonet i l'ex-alferes Rufi Sánchez Latorre, tots tres del setè regiment d'Artilleria Lleugera. Igual-

ment ha estat comunicada la sentència de reclusió perpètua imposada a l'ex-comandant del mateix regiment, Víctor Martí Alonso.

La superioritat ha decidit que l'execució sigui realitzada aquesta tarda. Així, doncs, a les sis serà executada al Camp de la Bota, per un piquet de milicians.

«HA ESTAT EM-METZINAT TITULESCO»

París, 19. — El periòdic «L'Humanité», òrgan del partit comunista, publica un article titulat: «Els feixistes i la Guàrdia de Ferro, organitzacions reaccionàries de Romania, han emmetzinat Titulesco, el gran pacifista europeu, la política del qual els molestava».

Aquesta és la qüestió que planteja, en aquests moments, totes les Cancelleries d'Europa.

El periòdic «Le Petit Journal», referent a aquest afer, diu: «En l'edició de la nit del periòdic romanès «L'Apas», es diu: «No és la mària allò que ha causat l'agressió de Titulesco, sinó un fenomen d'emmetzinament que han constatat els metges amb nous anàlisis i que els ha permès situar-se en nous camins».

Diu a més, el periòdic francès, que la censura romaneca, que el matí va impedir que sortissin els detalls referents al nou anàlisi, permeté en canvi que apareguessin a la nit.

EL SUPOSAT EMMETZINAMENT DATA DE TRES MESOS

Saint Moritz, 19. — Per la ciutat corren persistents rumors sobre l'estat de salut del senyor Titulesco. La intoxicació anormal de la sang s'atribueix, pels metges, a un emmetzinament que data de tres mesos.

Hom sap que s'ha tret sang al senyor Titulesco per tal que sigui analitzada simultàniament a Saint Moritz i a París.

L'autor d'una mort per imprudència...

El jutjat ha dictat acte de processament contra Emili Arquer i Campaña, autor de la mort per imprudència del seu company de treball Gregori Puig, fet ocorregut en disparar-se-li la pistola en una fàbrica de Sant Andreu.

«Els militars i els feixistes s'oposen a humanitzar la guerra», diu una personalitat dretista

San Juan de Luz, 19. — Una personalitat de dretes, que es dirigeix a París, abandonant els fàcciosos de Navarra, ha declarat que no pot parlar-se d'humanització de la guerra, perquè a això s'oposen els militars i falangistes.

Exposa el cas d'un diputat navarrès que demanà a una personalitat de la Junta de Burgos que es fes tot allò possible per humanitzar la guerra, i per això fou detingut i jutjat pels requetés.

«Abans d'anar-me'n — afegeix— vaig dir als meus amics que amb aquests procediments era impossible guanyar una causa».

Han trobat documentació comprometedora

La policia de la brigada antifeixista ha practicat un escorcoll al domicili de Josefa García, de la Rambla de Catalunya. Ha trobat important i copiosa documentació.

Un violent huracà a la costa Est dels Estats Units

Nova York, 19. — Anit passà per la costa Est dels Estats Units l'huracà tropical que havia estat assenyalat fa uns dies.

A últimes hores de la tarda la velocitat de l'huracà era de cent quilòmetres per hora.

No s'han calculat encara els danys soferts per diverses poblacions. El vaixell «Long Island» naufragà prop del Cap May. Moriren dos tripulants.

Interrogat perquè aclareixi en quina data dirigí la carta que obra en el sumari a Gil Robles, diu que fou a darreries de març.

Manifesta que sentí les paraules que pronuncià el senyor Azuela en enunciar-se el Poder; però considerant-les encertades, argüí que no era possible que sortís amb la seva comesa, per les dificultats que per a això es presentaven.

Fiscal. — En què fonamentaven les vostres afirmacions que a Espanya s'anava a superar la barbàrie de Rússia?

Processat. — En notícies que tenia de Badajoz.

Parla a continuació d'algunes notícies que tingué relacionades amb incautacions, que eren productes del desbordament de les masses.

EL COP FEIXISTA HAVIA DE FER-SE «SENSE VIOLENCIES»

El president significa que per a abreviar, les preguntes han d'ésser concretes; i el fiscal manifesta que creu de tal importància aclarir determinats extrems que consten en la carta de referència, que té interès que el processat defineixi el concepte referent a «formar una opinió en apoderar-se de l'Estat»; i Salazar Alonso afirma que volien substituir-lo, però sense violències.

Es passa a interrogar-lo respecte la carta adreçada a Manuel Tercero, en la qual afirma que el Poder es conquesta amb el sufragi i al carrer; i assegura el processat que es referia a la propaganda en el mitjà i en la premsa; i en fer-hi notar el fiscal el sentit usual de les últimes paraules, Salazar Alonso assegura que més dany es fa a un Govern amb un mitjà com el de l'Estimada o una concentració com la de Comillas que amb una intervenció parlamentària.

ESTIGUE EN CONTACTE AMB L'EX-GENERAL FANJUL

Manifesta després que assistí a l'enterrament de Calvo Sotelo, i en ell, contrariant-li molt, fou aixecada a pes de braços, però aviat aconseguí desprender-se'n. Indubtablement, reconeix que molts dels que figuraven en el següent li feren la salutació feixista. Assegura que ell no té notícia d'ell, que es prepara a cap polític Lerroux, al qual veia amb poca freqüència, fins al punt que aquest no li comunicà el seu viatge, del qual no s'assabentà fins que va llegir a la premsa que Lerroux era a Portugal.

També diu que el general Fanjul el veia algunes vegades al Casino, i creu que l'última vegada fou al mes de maig.

Declarà que el dia 17 de juliol estigué a Moliner reunit amb uns amics, però nega que fos objecte de manifestacions de simpatia, les quals contestà amb la frase «Eso, maldad».

Acaba l'interrogatori del fiscal i el president diu que poden interrogar-lo els advocats suplents, però aquests no consideren precis interrogar-lo. A continuació l'interroga el Jurat; i el processat contesta que no anà al Ministeri de la Governació amb l'ànim d'impedir les justes exigències dels obrers.

No recorda que Gil Robles digués al Parlament que els havien provocat la revolució per a ofegar-la.

Un dels jurats li pregunta de quins poders internacionals calia allà, bona Espanya, i Salazar Alonso respon que de la influència de Rússia i dels desigis de la maçoneria.

Jurat: i també del vaticanisme?

Processat: També. I les meves discrepàncies amb Gil Robles eren per això.

Jurat: El processat ha dit que segueix reconeixent com a cap polític Lerroux. Sabeu si Lerroux està en el Govern de Burgos?

Processat: No.

(Segueix la vista.)

La línia del ferrocarril Sevilla-Cazalla està tallada

Aziaga, 19. — Les milícies d'aquesta població han realitzat una atrevida incursió i han arribat fins prop de Malcombadinos.

Uns quants milicians avançaren fins un punt que estava defensat per grups de moros i entaularen combat.

Alguns milicians s'aproparen al campament del ferrocarril Mérida-Sevilla, aconseguint vencer les forces que el defensaven i deixaren sense comunicació ferroviària Sevilla amb Cazalla.

El sots-secretari del Treball visita el senyor Pruners

Avil, en la seva habitual visita al senyor Pruners, els periodistes que fan informació a la Conselleria de Treball, han estat saludats pel senyor Senyal, Sots-Secretari de Treball de la República, arribat avui de Madrid junt amb altres personalitats.

En la seva breu conversa amb els informadors el senyor Senyal s'ha referit a la tasca que fan al ministeri del Treball i de l'Optimismo que regna entre tots els sectors antifeixistes de Madrid.

Per a optar al subministrament de roba

Fins al dia 25 d'aquest mes, a les dotze en punt, podran ésser lliurades al Negociat Municipal d'Obrers públics d'Exemplar (segon pla de la Casa Consistorial), notes de preu per tal d'optar a la confecció i subministrament de roba d'uniforme d'hivern per als porters i ordenances d'Exemplar.

TRES CASAMENTS, AL COLON

Angel Estivill, un dels casats

D'esquerra a dreta podeu veure els protagonistes del dissortat succés: El matrimoni Estivill, el matrimoni Barber i Benigani amb la seva senyora. Seria curiós tornar a fer una fotografia d'aquí a sis mesos, termini en el qual —segons els tècnics— hom creu que s'inicia un profús i mutu intercanvi de llançament de plats... (Centelles)

Si ens haguessin dit, per exemple, que el Quipo de Llano havia decidit tornar-se abstenir, ens hauríem sorprès tant. Paraula. Ho hem vist amb els nostres propis ulls i encara encara no ens ho creiem del tot.

Angel Estivill, el nostre company de periodisme i un dels caps de les forces del P. S. U. C., s'ha casat. Res no ens feia temer, ni de bon tros lluny, aquest fatal desenllaç. Precisament dies eners li havíem fet un intervi i havíem restat encaixats del seu optimisme i de la seva equanimitat. Tampoc no presentava cap símptoma d'alienació mental ni res així... I de sobte, zass! El casament que ha tingut lloc avui a l'Hotel Colon.

En realitat, però, no ha estat un sol casament, sinó tres. El d'Estivill amb la gentil miliciana Pura Bilbao; el del recongut dibuixant Benigani, amb la reconstituint ciutadana Teresa Riera, i el de Jaume Barber amb Dolores Estivill, germana del nostre amic.

El reprobleu succés s'ha desenvolupat de la següent manera:

A quarts d'una, en un dels salons més sumptuosos de l'Hotel, avui convertit en caserna del P.S.U.C., s'havia congregat un profús nombre de milicians i d'amics de les víctimes.

I entre ells, nosaltres. Tothom s'havia posat de viut-un botó i sense exagerar podem dir que allí es podien admirar els últims models en vestits de milícia i les granotes de més fantasia, segons models de París.

Poc després ha aparegut la banda d'Espectacles de la caserna Carlos Marx, la qual ha amenitzat l'acte i poc després ho han fet les tres parelles, junt amb els padrins, el comandant Alexandrino, cap general de les forces socialistas a Catalunya, i el secretari general del Partit Socialista, company Almirandes.

Els núvis s'han posat seriosos, l'orquestra ha executat la «Marxa funebre», de Chopin, i tot seguit ha començat la trista cerimònia. Un secretari ha estès les actes, q' els re-

cents casats i els padrins han signat. Seguidament tots els invitats s'han submergit en un aferrissat matx de «catch as catch can» per tal de sortir a les fotografies i finalment ha estat executada «La Internacional», que tothom ha escoltat amb els punys enlaire.

Després d'això els núvis i els invitats s'han traslladat a la «Maison Dorée», on ha tingut lloc un àpat repugnantment burgès.

Els núvis sortiran avui cap a Sarinyena, on han estat invitats pel comandant Reyes i altres caps del front a un altre dinar, del qual hom espera que en parlin profundament els comitès de societat, si és que en resta algun de viu.

I res més. Com a nota curiosa cal remarcar que Estivill conegué la seva senyora que és miliciana del Cos d'Aviació, durant una batalla al front. No tocaren les bales i anà a enamorar-se... I és que realment no som res...

En fi: Els acompanyem amb el sentiment...

Gras, el qual actualment és milícia, qui ha fet interessants revelacions que comprometen diverses persones.

UN ASSASSINAT QUE FOU ORGANITZAT PER LA LLIGA

Amb referència a aquest assumpte, hem pogut saber el contingut d'aquestes diligències prèvies instruídes pel quart batalló de les Milícies Antifeixistes que lluiten al front d'Aragó.

Junt amb elles ha arribat detingut l'assassinat Josep Miquel, el qual ha ingressat als calabossos del Palau de Justícia.

S'ha descobert els veritables culpables de l'assassinat de Torre de Claramunt

Aquest migdia el President de l'Audiència, senyor Andreu, ha rebut els periodistes i els ha manifestat que s'havien donat ja ordres per tal que es procedeixi a la constitució de la sala que, de conformitat amb el recent decret de la Generalitat, ha d'entendre en els divorcis, sala que el dilluns ja estarà constituïda.

El respecte al sumari per la mort d'un capità d'Assalt a l'Hospital Militar? —ha preguntat un dels reporters.

«Estàrat cal·listat aviat i tot seguit serà lliurat al Tribunal Popular».

Ha dit també el senyor Andreu que havia rebut d'Alcaiz una diligència prèvia instruída amb notícies de la mort d'un veí de Torre de Claramunt, els suposats culpables de la qual foren absolts pel Tribunal de l'Audiència. En aquestes diligències consta ara la declaració d'un d'aquells processats Josep iquiel

El proletariat austriac, a favor dels obrers espanyols

Vienna, 19. — Després d'una vaga de dues hores, mantinguda per dos mil obrers de la casa Siemens i Schuckert, el Govern ha ordenat la llibertat de dos dirigents obrers que foren condemnats per fer ocupes amb destinació a Madrid.

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

la humanitat

PRIMER, GUANYEM LA GUERRA!

El nostre volgut col·lega «La Humanitat» publica avui el següent interessantíssim editorial, titulat: «Primer objectiu: La guerra, la guerra i la guerra»:

Molts sacrificis són necessaris encara en aquesta lluita històrica del poble contra el feixisme. Tot el món està pendent de nosaltres, d'aquest drama terrible i gloriós d'una Espanya ensangonada en defensa de la llibertat. Però avui, als dos mesos d'iniciada la lluita, és quan més hem de despullar la nostra paraula de retòrica i el nostre pensament d'apetències. La tremenda realitat primordial és aquesta: la guerra, fer la guerra i guanyar la guerra. Després, parlarem de tot i discutirem del que calgui. En definitiva, la mateixa força de les circumstàncies imposarà aquelles doctrines polítiques i socials que millor enquadren amb la realitat viva del feixisme abatut i de la revolució triomfant. Ara, la guerra i res més que la guerra. No sacrificant l'eficàcia de la lluita als egoïsmes—per altra banda nobles—dels partits, de les doctrines i dels homes, sinó sacrificant homes, doctrines i partits a les necessitats inexorables de la guerra.

Què en farem de la discussió i de la concurrència, dels discursos i dels punts de vista, de les exigències i de la propaganda, si finalment perdrem la guerra? De què serviria haver transformat aquí si la transformació ens robés energia i estímuls per a lluitar allà? De moment no és en els llocs frontals dels diaris ni en la deliberació de les assemblees on aixafarem el feixisme, que és el que importa. Al feixisme se l'aixa-

fa a la línia de foc i a la reraguarda amb una condició: unitat, disciplina, lleialtat i coordinació eficient de forces. Amb res més que amb això. Creure que el feixisme se'l tritura amb tres vots d'un color i quatre d'un altre, amb un nom així o un nom així, és perdre llastimosament el temps. Un temps que potser no recuperariem.

Ordenar la reraguarda, sí. Establir les noves bases de la vida col·lectiva, sí. Aportar l'esforç, el nombre i la capacitat de tots a l'obra conjunta, sí. Tenir la visió clara del moment, coordinar el nou ordre revolucionari, assegurar el futur, canalitzar les aspiracions del poble, posar en marxa els ressorts vitals del país, sí. Però fer política de grup, no. Crear dificultats, no. Tota mena de facilitats són donades a qui aporti la seva bona fe, la seva història, la seva capacitat responsable i el seu heroisme al servei del seu país. Tota mena de facilitats. Catalunya i Espanya no volen res més que homes disposats a la responsabilitat, al sacrifici i a la lleialtat en el lloc que sigui. Però sense apetències particularistes. Sense rigideses doctrinàries que en lloc d'aglutinar, divideixen; que en lloc de sumar, resten; que en lloc de provocar moviments d'expansió, provoquen moviments de retracció.

Primer, guanyem la guerra. Si la perdéssim, no ens caldria discutir. No ens donarien temps. Primer, guanyem la guerra!

Una carta cloent

El «Manchester Guardian» del dia 10 darrer, publica, sota el títol «Guerra civil espanyola. Un cas per a invocar el «Covenant» de la Societat de Nacions», la carta que inserim tot seguit.

«A l'editor del «Manchester Guardian»:
Molt senyor meu: Hi ha un aspecte de la situació dinnant de la rebellió espanyola que sembla que ha estat passat per alt en les controvertides sobre no intervenció, neutralitat i similars. Sigui el que sigui el punt de vista personal que hom pugui tenir sobre el caràcter o la política del Govern espanyol, o sobre la justificació dels dirigents militars en sublevar-se contra ell, no hi ha dubte que és un delicta, en dret internacional, prestar ajut als rebels contra un Govern amic.

Els esforços del Govern francès, amb la cooperació britànica, han estat adreçats a persuadir certs governs, particularment els d'Alemanya, Itàlia i Portugal, que no envien municions, pilots i diners als rebels, donant com a argument l'indubtable dret legal d'altres governs per a vendre municions o efectuar emprèstits al Govern espanyol.

Hom coincideix fàcilment que l'ajut als rebels ha estat prestat pels governs d'Alemanya, Itàlia i Portugal o amb llur connivència. Aquesta són actes d'agressió. Sembla estrany que la maquinària de la Societat de Nacions no hagi estat posada en moviment. Jo creuria que aquest és un cas clar per a invocar l'article 11 del «Covenant», segons el qual hi ha una responsabilitat conjunta i severa per a tots els Estats membres per a actuar si hi ha un perill de guerra. Això seria certament més ràpid i podria resultar més pràctic que la present política francesa del Comitè Internacional de Neutralitat.

Vostre, Straborgi.

Aquesta nit, un acte de la C.N.T. a l'Olympia

Avui, dissabte, a dos quarts de deu de la nit, al Teatre Olympia, tindrà lloc un miting, per acord del Ple Nacional de Regionals de la C.N.T.

Hi prendran part: Francesc Iglesias, pel Ple Nacional de Regionals; J. Joan Domènec, del Comitè de Proveliments; Joan P. Pàbraga, del Consell d'Economia de Catalunya. Presidirà l'acte M. R. Vázquez, del Comitè Regional. L'acte serà transmès per Ràdio a tot Espanya.

Ferrocarrils M.S.A. - X.C.

Servei especial de trens per a demà, dia 20

El Comitè Central de les línies de R. C. dels Ferrocarrils de M. S. A. anuncia que el proper diumenge, dia 20, si la bonança del temps ho permet, efectuarà el servei especial de trens que a continuació s'indica:
Sortides Estació de França:
A les 5:48 partirà al baixador Platja de Castelldefels.
A les 7:03, destinació Molins de Rei.
A les 7:06 es perllongarà des de Castelldefels a Garraf i partirà al baixador Platja de Castelldefels.
A les 8:00 destinació Montgat.
A les 8:40 destinació Montgat.
A les 9:35 destinació Arenys.
A les 10:00 es perllongarà des d'Arenys a Blanes.
A les 11:50 destinació Masnou.
A les 16:30 destinació Masnou.
A les 17:45 destinació Badalona.

Arribades Estació de França:
A les 9:09 procedència Montgat.
A les 9:12 procedència Molins de Rei.
A les 9:41 procedència Montgat.
A les 9:49 es perllongarà des de Garraf a Castelldefels.
A les 10:50 procedència Montgat.
A les 13:00 procedència Masnou.
A les 17:30 procedència Masnou.
A les 18:55 procedència Badalona.
A les 19:25 procedència Masnou.
A les 19:41 partirà al baixador de la Platja de Castelldefels.
A les 21:15 procedència Blanes.

L'esmentat Comitè Central espera que aquest servei especial tindrà un bon acolliment per part dels viatgers.

CASA LLIBRE

DEMA, TARDA, A LES 5'30

GRAN BALL FAMILIAR

Entrada i consumació: 2'50 pessetes

El Sr. Sánchez Cordobés, director de l'Institut de Radiotelefonía de la Generalitat

Pel Conseller de Cultura ha estat aprovada la següent disposició:
«Vist el Decret, data 15 d'agost del 1936, en virtut del qual és creat l'Institut de Radiotelefonía, i per a procedir de seguida a l'organització dels serveis que li són confiats, de tota

IMPERATIVUS DE L'HORA!

No es a la reraguarda on s'han de provar les armes i el coratge: això els autèntics revolucionaris ho fan al front!

Ha desaparecido una profesión: El rentista
Ha muerto una figura social: El señorito
A General Galarza

No se acaparen los viveres. El acaparador de alimentos obstaculiza la labor del Gobierno, atenta contra el pueblo en armas y favorece al enemigo.

Los facciosos no sólo combaten contra las fuerzas de la República que les cierran el paso. A sus espaldas, la hostilidad del pueblo entero "congela" sus comunicaciones y paraliza sus movimientos.

En esta lucha heroica contra la reacción hem de marcar estrechamente unitis. Som germanos, som camarades. L'objectiu que perseguiu és l'immediat abastament del tel·lègraf. Endavant, doncs!

Un tret a la reraguarda, pot ésser un crim. Un tret a la línia de foc, pot ésser un soldat menys del feixisme.

energias del pueblo, nos dará la victoria decisiva

(Dels diaris)

L'esquadra republicana bombardeja les posicions rebels de La Linea

Gibraltar, 18. — Aquest matí, emparant-se en l'opaca boira, uns valents governamentals espanyols han bombardejat les posicions rebels de La Linea.

Hi ha hagut alguns morts i nombrosos ferits, principalment entre els requetés.

Alvarez del Vayo acusa Portugal de proporcionar armes i municions als rebels espanyols

Ginebra, 18. — Entre les converses registrades als passadissos, al marge de la reunió del Consell de la Societat de Nacions, es destaca, en primer lloc, l'entrevista Alvarez del Vayo-Delbos.

Els ministres de Negocis Estrangers dels dos països han tractat principalment de l'actitud de Portugal davant la situació a Espanya. Del Vayo ha acusat formalment Portugal d'aviualliar armes i municions a les forces feixistes espanyoles.

Ivon Delbos ha assegurat al seu col·lega espanyol que França farà tots els esforços possibles perquè la neutralitat s'observi al peu de la lletra. Anuncia que Anglaterra i França efectuaran una gestió conjunta prop del Govern de Lisboa.

La dita gestió s'efectuarà immediatament, ja que s'anuncia que els senyors Eden i Delbos han sol·licitat entrevistar-se amb el ministre de Negocis Estrangers de Portugal, senyor Monteiro, que actualment es troba a Ginebra.

ELS SOCIALISTES ARGENTINS VOLEN TRAMETRE UN MILIO DE PESOS A LA CREU ROJA

Madrid, 19. — Milers de patriotes nostres residents a l'Argentina han aportat quantitats per a la nostra Creu Roja.

El diari «Críticas», de Buenos Aires, encapçalat una subscripció amb el mateix fi, amb cent mil pessetes.

La representació socialista del Parlament argentí acaba de presentar un projecte destinat a la suma d'un milió de pesos per a la Creu Roja espanyola.

Una carta del Borbó a "Juan Ignacio"...

Madrid, 18. — Les milícies d'Atadell, en un esborrall realitzat, troben una lletra de l'ex-rei a Luca de Tena. El document diu:
«Estimat Juan Ignacio: A tu, a Sotomayor, a Marisma, a Sainz Rodríguez i a Zuzunegui, dono les meves sinceres gràcies pels vostres treballs que coneix per la constitució de l'Editorial Monarquía, avui en vies de realització, i us encoratjo perquè doneu a l'empresa el màxim desenvolupament.

La vostra decisió de desfer les càl·lums contra mi llançades i sembrar la doctrina monàrquica amb la major amplitud per mitjà de llibres, fascicles, impresos, periòdics i agències d'informació em sembla de vital interès per a la nostra causa, que és la d'Espanya.

Des dels vostres en el desenvolupament dels vostres propòsits tot l'èxit que jo desitjo i espero i l'ajut que demano a tots els que doneu a conèixer les finalitats de l'Editorial Monarquía.

Una salutació afectuosa per a aquests bons amics i envio una ferma abraçada al teu afectuós, Alfonso.

Aquesta lletra està datada a Roma el dia 6 de juny del 1938.

La Generalitat s'apropia tots els santuaris i ermites de Catalunya

El «Diari Oficial» publica avui el següent Decret:
«Disposo, per tot Catalunya, hi ha un nombre important de Santuaris i d'Ermites que, destinats fins ara al servei del culte, fóra convenient d'aprofitar-los per a finalitats de cultura popular.

Intimament lligada amb l'esmentada finalitat es troba la necessitat de subvenir a llur conservació—sempre més difícil d'aconseguir en llocs allunyats on es troben empitats—donant-los una nova significació que desvetlli en el poble l'interès envers ells que en sigui una eficaç garantia.

Entre les finalitats a què poden esmentar-se hom pot preveure des d'ara les que són convenientes i completament necessàries de les activitats excursionistes que tan fort interessin han rebut a Catalunya de les nostres joventuts, i també les turístiques, font de riquesa no gens negligible i mitjà de coneixement i d'expansió de la nostra cultura.

Per tal, doncs, de facilitar la transformació dels nostres Santuaris i Ermites en instruments de la cultura del poble, s'ha de procedir prèviament a llur apropiació, amb el fi esmentat i amb el d'evitar alhora la interferència de drets que poguessin dificultar la seva realització.

A proposta, doncs, del Conseller de Cultura i d'acord amb el Consell,
Decreto:
Art. 1er La Generalitat de Catalunya s'apropia tots els Santuaris i Ermites situats en el territori català de la seva jurisdicció.
Art. 2on Els Alcaldes i autoritats

de tota mena procuraran que no sofresci cap dany aquest nou Patrimoni de la Generalitat.

Art. 3er En tots aquells casos que el valor històric, artístic o arqueològic dels Santuaris i Ermites que són objecte de la present apropiació ho justifiqui, la Comissió dels Serveis del Patrimoni Històric, Artístic i Científic, d'una manera especial la seva Secció de Monuments, cercaran sobre d'ells les funcions de tutela i de conservació que els encamena la legislació vigent.

Barcelona, 18 de setembre de 1938, Lluís Companys. — El Conseller de Cultura, Ventura Gassolà.

Les quantitats recapitulades a l'Ajuntament

La Conselleria Regidoria de Governació ha rebut les quantitats següents destinades a augmentar la subscripció que hi ha oberta a profit dels col·lectes en defensa de Catalunya i la República:

Suma anterior: 192.640'65 pessetes;
Cos Municipal de Guàrdia Civil, 804; donatius fets a l'Oficina Municipal del districte tercer, 22; a la mateixa Oficina, donatius fets pel President del Centre Industrial de Sant Gervasi (Secció Quevedes, Cafés i Bars), 1.600; donatius fets a l'Oficina Municipal del districte novè, 164; a la mateixa Oficina, 254; a la mateixa Oficina, 388'50; total: 196.269'60 pessetes.

BARCELONA, EN BON ESTAT SANITARI

L'Institut Municipal d'Higiene fa públic el següent Butlletí Sanitari corresponent a la primera quinzena del mes de setembre corrent:

L'estat sanitari de la ciutat de Barcelona no s'ha alterat en el més mínim durant la quinzena proposada. Gairebé no s'han manifestat en el sudit període més malalties infectives que alguns pocs casos de febre tifloidea, i encara amb més escassetat que en igual època d'altres anys. Això demostra el millorament sanitari de Barcelona, i és degut que el públic, en general, compleix millor les practiques higieniques, i també a la tasca persistent de l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant el seu Institut d'Higiene, el qual té cura de tot allò que es refereix a la salut dels ciutadans. I és la seva missió no tan sols de profilaxis, mitjançant l'execució i la divulgació de procediments per a evitar les malalties i llur contagi, sinó que també s'ocupa que mai no pugui mancar a cap dels veïns els elements essencials per a les necessitats higieniques. Ordena la higienització dels aqüeductes alimentadors. Té cura, també, de les inspeccions domiciliaries per tal de corregir totes les deficiències, tant les que es refereixen a la quantitat d'aigua i a la instal·lació dels dipòsits i conduccions com també a llurs desguassos. Així mateix té la missió de resoldre tot allò que pot perjudicar la salut dels ciutadans, ja sigui amb olors molestes, fums, humitats de les parets, i tot allò que representi manques d'esanitat en les vivendes.

Cal, però, per tal d'assolir els millors resultats, la col·laboració de tots els ciutadans en allò que es refereix a observar una bona higiene. Convé també fer tot el possible per a la conservació de la salut, respectant sempre la dels altres. Es prohibeix no molestar ni perjudicar mai el proïsme, en el sentit sanitari, considerant sempre que la salut dels altres val tant com la vostra.

Prop de 5.000.000 de pessetes de subsidis

Segons una nota facilitada pel president de l'Oficina Jurídica, senyor Eduard Barrioboro, durant el temps que ve actuant aquest organisme oficial ha repartit en concepte de subsidis per accidents del treball, acomiadaments i liquidacions de préstecs unarials la quantitat de quatre milions de pessetes mil i cent.

LA VANGUARDIA

"Nada de quebrantar la unión sagrada del frente contra la reacción"

LA VANGUARDIA fa notar els desavantatges d'una confiança excessiva:

«Però tal vez ha llegado el momento de preguntarnos si con nuestro optimismo, hinchado de alientos bellos y de corazonadas, no habremos dado lugar a que se forme un estado de opinión cuyo rasgo más acusado es la confianza excesiva, particularmente en aquellos sectores que la revolución tenía ganados ya antes de estallar la guerra. Porque nos tropezamos en la reraguarda con actuaciones que distiran a las masas de lo principal, que es vencer al fascismo, todavía fuerte, todavia erguido y amenazador, todavia capaz de reconquistar las posiciones que creyó haber perdido para siempre.

Tropezamos con actuaciones, con forcejeos y con impaciencias que pueden debilitar la unión sagrada del frente formada contra el militarismo y la reacción. Mientras la guerra no este ganada —y ganarla ha de costarnos aun muchos sacrificios—, las fuerzas en pugna no deben ser otras que fascismo y antifascismo. ¡Cuidado con quebrantar

lo que ha servido de aglutinante a las fuerzas populares para hacer posible el esfuerzo gigantesco que están realizando! ¡Cuidado con las fricciones provocadas inconscientemente a impulsos de impaciencias y partidismos legítimos, pero que demerben permanecer en sosiego hasta que suene su hora! ¡Cuidado con distraer energías en atenciones secundarias cuando todavia es lo más urgente cerrar el paso a un enemigo que tiene en su poder la mitad del territorio español!

Vemos hacer tales cosas, que no parece sino que ya estemos fuera de peligro. Y el peligro nubista como en el primer día del levantamiento fascista. Por eso nos ha entrado la duda de si no habremos contribuido los periódicos, encendiendo todas las bengalas de nuestro optimismo anómalo, a que se formara un concepto falso de la situación militar, que es la única que debe preocuparnos hoy por hoy. Ganar la guerra está por encima de todo lo demás, porque todo lo demás, si los facciosos vencieran, se lo llevaría el viento».

SOLIDARIDAD OBRERA

"La victoria depende de la coordinación de nuestras actividades"

SOLIDARIDAD OBRERA diu que s'ha de seguir la lluita "amb el mateix brío que el primer dia".

«La lucha que se debate en los campos de batalla es una contienda de dos fracciones que no tienen nada de común. Los dos grupos beligerantes representan la España que fenece y la España que surge espaldorada y brillante.

Las incidencias de las nueve semanas que por ahora llevamos de pugna belica nos hace presumir que, a pesar de la ayuda que reciben los facciosos de las potencias fascistas, no podran conseguir la victoria que se escabulló de sus manos en las jornadas que se iniciaron en el julio revolucionario. Pero es necesario que poseamos una convicción de que venceremos sin dudar ni un solo momento. Y es preciso que nuestro espíritu sea un acicate que contamine nuestro entusiasmo a los ca-

maradas que por cansancio moral se sienten inclinados a un decaliminto momentáneo.

La victoria depende de la coordinación de nuestras actividades. Si cada uno de nosotros actuásemos de una manera dispersa, se frustrarian nuestros propósitos por bien planeados que estuvieran.

No importa que hayamos de sufrir privaciones y contrariedades. Del triunfo final dependen muchas factores y hechos que serian eternamente aplazados si el fascismo imperase en la órbita peninsular.

Continuemos en la lucha con el mismo brío y ardor que el primer día. Persistamos en la cruzada que ha de expulsar a la morisma y a los bandoleros del Tercio, de los hogares proletarios que han sido hostilizados por los mercenarios de la plutocracia».

El film de dibuixos a la U. R. S. S. LA CIUTAT

Popov, el Walt Disney soviètic

Els films de dibuixos, que començaren amb Pat Sullivan amb el seu gat «Periquito», han anat afegint, amb el temps, una tal empena, que avui ja no concebem un programa com cal de cinema sense el film de dibuixos.

Tot allò que en el temps del cinema mut foren temptatives, més o menys afortunades, de portar al llenguatge dels dibuixos, després, amb el sonar, perquè ja una forma de cosa, definitiva i perfectament mesurada. El film de dibuixos, en el cinema mut topava amb la dificultat de no poder incloure a la imatge sons i sorolls plens d'emotivitat, que era l'única cosa que li mancava per a triomfar plenament. Fou d'aquesta manera que veírem, cap als últims temps del cinema mut, una decadència del dibuix. Decadència que s'accentuà fins a desaparèixer del tot en els primers temps del sonor i era una cosa natural. El dibuixant es trobava amb una tècnica completament diferent de la que fins aleshores havia emprat i li calgué un nou estudi de la matèria abans no es tornés a llançar a la producció. Alguns noms d'artistes, que fins aleshores feren dibuixos senzills, amb el so desaparegueren. Pat Sullivan fou un d'ells, i sorriren noms nous. Un de vigorós, ja ple de promeses en el silenci, fou el de Walt Disney.

Walt Disney no sols és un dibuixant notable, sinó que a més és un gran artista. Un artista sensible de gust exquisit, conegedor com ningú de la psicologia infantil. Les seves faules, plenes de fantasia i de dolcesa, passen a la història del cinema com a perfectes obres mestres d'una gran classe.

Walt Disney és el gran creador del film de dibuixos.

Era una cosa natural que Walt Disney fes escola. Tots els homes amb una personalitat potent foren al seu redós un nucli de persones que, admirant el mestre, van influïnt-se de la seva manera de produir. Walt Disney no ha estat pas una excepció.

Una camperola russa vista a través de l'agil llapis de Popov (Universal)

Una escena d'un film en colors de Popov en què l'artista juga amb la fauna d'una manera meravellosa (Universal)

Ara mateix, a la U. R. S. S., un artista notable i molt popular en les revistes il·lustrades de la Unió Soviètica, Popov, ha començat a produir films de dibuixos amb un fort regust de Walt Disney. Si bé és cert que Popov està fortament influenciat de l'artista americà, això no lleva pas originalitat a la concepció i al fons que tenen els dibuixos de Popov. La influència de Disney, més que altra cosa, és en la tècnica del dibuix, dinàmica i nerviosa de fer moure els personatges. En res més.

Es vertaderament simptomàtic que uns països com la U. R. S. S., ben poc abocats a la intrascendència, s'hagin llançat a la producció de films de dibuixos. Una mostra més de l'enorme poder que té el cinema en tots els seus aspectes. I és que el dibuix en el cinema té unes enormes possibilitats, tant educatives com orientadores. Rient i divertint pot dir moltes veritats i corregir molts errors. Ja sabem que l'humor és una de les armes més temibles de crítica amb què l'home compta. Els més grans humoristes no han estat res més, en el fons, que uns reformadors, que uns moralistes.

Popov, amb el seu humor incisiu i ple de gràcia, bé a fer una funció social a través de les imatges animades. Però no cal dir que els dirigents del socialisme rus no desaprofiten pas aquesta manifestació del cinema per produir damunt dels infants, d'una manera principal, aquelles reaccions i estats d'ànim benefactors per als seus fins socials.

El dia que el cinema comenci a encarrilar-se d'una manera seriosa a casa nostra, serà hora també de pensar en els nostres films de dibuixos. D'artistes bons no ens en manquen. ¿Us heu imaginat, per exemple, quins films més incisius podria fer Bartol? ¿O quins films més frescos, més amables, podria fer Moreno? ¿I Junceda? ¿I de l'acidesa de Nogués, Benigani, Nello, quines altres produccions no en podríem treure!

Es clar que tot ha de venir pels seus passos comptats i no extem encara, de bon tros, preparats per a iniciar una producció nostra de films de dibuixos. De moment, acontentem-nos veient els de Walt Disney, David Fletcher o els d'aquest altre gran virtuos del dibuix que és Popov.

Jordi JOU

P
E
L
L
I
C
U
L
L
S

UN CURSET D'INFERMERES

El «Collegi d'Infermeres Oficials de Catalunya» organitza uns cursos de cirurgia per a les infermeres titulades i les estudiants matriculades, a càrrec dels doctors Morales i Bassols. Un dels cursos es farà pel matí de 10 a 11, i l'altre a la tarda, de 7 a 8. L'horari començarà a fixar per al pròxim dia 23.

Queda oberta la inscripció a la Secretaria del Col·legi, Tapineria, 10 (Casal del Metge), de 10 a 11 i de 4 a 8.

PER A PODER POSAR BARRAQUES A LA BARCELONA

Es posa a coneixement dels líders que vulguin instal·lar els seus barraques a la Barceloneta, que han d'obtenir el corresponent permís de la «Unió d'Entitats de la Barceloneta» (Marques de la Quadra, Camfrà Ginebra).

CAL RECOLLIR EL CARNET CONFEDERAL

El Comitè Central de la Unió General de Dependents (U.G.T.), Primer de Maig, 7, Casa del Poble, posa a coneixement de tots els seus afiliats a totes les seccions Major, Corredors i latjans, Mossos i Cobradores, Alimentació i Dependents de Loteria, que des d'avui poden passar per la Secretaria del Sindicat, Carrer Primer de Maig, 7, Casa del Poble, Secretaries núm. 2 i 3, de 9 a 5, per a recollir el carnet confederal.

DEMA, SARDANES A LA PLAÇA D'ESPANYA

D'acord amb els organismes adients, el Foment de la Sardana d'Hostafrancs ha organitzat una ballada de sardanes per a demà, a les onze del matí, a la Plaça d'Espanya (davant de la plaça de brans) en la qual col·laborarà la Còpia Emporium.

MITING DEL SINDICAT SANITARI (U. G. T.)

El Sindicat Sanitari de la U. G. T. ha organitzat un miting per a demà, diumenge, a les 10 del matí. En aquest miting es determinarà la posició d'aquest Sindicat davant el moment actual i es marcaran orientacions a seguir.

«JUVENTUD COMUNISTA»

Ha sortit, tal com estava anunciat, el primer número de «Juventud Comunista», organ central de la Joventut Comunista Ibèrica (P.O.U.M.). En quatre pàgines a gran format, amb informació gràfica, tracta dels problemes que es plantegen actualment als joves treballadors.

ASSEMBLEA DEL SINDICAT UNIC MERCANTIL

Hom convoca tots els afiliats d'aquest Sindicat a l'assemblea general extraordinària, la qual tindrà lloc dimarts a les 5 de la tarda a l'estatge d'aquest Sindicat, Plaça de Francesc Macià, 12, principal.

PER ALS ALUMNES DE BELLES ARTS

L'Escola Superior de Belles Arts de Catalunya convoca tots els alumnes de l'ex-Escola de Belles Arts i Oficis Artístics i Belles Arts de Barcelona, matriculats en els cursos de Dibuix Artístic del passat curs, per a diumenge, a les 7.30 del vespre, a la nova Escola (Caap-Girona).

El qui no es presenti es considerarà fora de l'Escola.

ALS MILITANTS D'ESTAT CATALÀ

El Comitè Central d'Estat Català ordena a tots els seus militants que tenen arma llarga i que no estan enrolats per a sortir cap al front, lliurin tot seguit aquestes armes a la Caserna d'Estat Català (Dro del Ríu, Cortes Catalanes, 601) ja que totes les armes llargues han d'anar al front. Al qui així no ho faci li seran aplicades les sancions que implica l'actual ordre revolucionari.

ENTITATS SINDICALS, POLITIQUES I CULTURALS, ASSISTIU AL MITING DEL S. R. I.

El Comitè Central d'Estat Català, (Secció Catalana), Comitè Local, invita totes les organitzacions sindicals, polítiques i culturals perquè assistixin en llurs representacions al gran Miting de Solidaritat Internacional.

SECRETARI GENERAL, MANUEL ROCA; SECRETARI D'ORGANITZACIÓ, LLUIS ARMENGOL; SECRETARI AGIT. PROP., JOAN ARMI; SECRETARI AJUT, JOAN RODRÍGUEZ; SECRETARI FINANCES, ANGEL GARCIA; SECRETARI JURÍDIC, JOAN SOLER; SECRETARIA FEMENINA, JOSEFA REAL.

Aquesta reunió fou closa amb grans aplaudiments al S. R. I.

que es celebrarà demà, diumenge, a les 10 del matí al Teatre Olímpia.

ENGINEERS DE LES INDUSTRIES TEXTILS, PASSEU PEL NOSTRE SINDICAT

Constituit el Sindicat d'Enginyers d'Indústries Textils, adherit a la «Federació de Tècnics de les Indústries Textils i Auxiliars de Catalunya» (U.G.T.), es prega a tots els companys Enginyers d'Indústries Textils que passin per l'estatge social, Aribau, 91, primer, segona, telefon 727.1, tots els dies de 4 a 8 del vespre.

EL SINDICAT DE L'INDUSTRIA DEL TRANSPORT (F.O.U.S.)

El Sindicat Obrer de la Indústria del Transport (F.O.U.S.), convoca tots els afiliats a l'assemblea que es celebrarà demà diumenge, a dos rets d'onze del matí.

HORES D'OFICINA DE LA P. DE PERIODISTES

Organitzats els diferents serveis de l'Agrupació Professional de Periodistes (U.G.T.), les hores d'oficina al casal de la Premsa, Rambla dels Estudis, 6, pral., seran d'onze a una de migdia i de 4 a 9 del vespre.

SINDICAT D'OFICIS DIVERSOS (U. G. T.)

El Sindicat d'Oficis Diversos (U. G. T.), fa avinent a tots els seus afiliats i a la classe treballadora en general, que el seu domicili és: Via Laietana, 22 (tabacs Cambra de la Propietat).

EL SINDICAT CINEMATOGRAFIC DE LA U. G. T.

L'Associació Sindical Cinematogràfica avisa tots els Tècnics del Cinema que el seu domicili és: Diputació, 277 (U.G.T.), on poden passar a formalitzar la seva situació i recollir el carnet.

FEDERACIÓ LOCAL DE SINDICATS UNCS

Interessa la presentació a la Federació Local de Sindicats de Barcelona, d'un company de nacionalitat romanesa, enginyer químic farmacèutic, que vingut a Barcelona a treballar en el laboratori de la Farmàcia de Vicenc Ferrer i que estigué a la presó amb el company Neus Nuñez, per a informar-lo d'un assumpte de molt interès.

Als companys que puguin identificar-lo són invitats a nsabentar-lo d'aquest avís.

PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA ADHERIT A LA III INTERNACIONAL

Hom convoca tots els camarades del P. S. U. C., que pertanyin a la cella del Casal Lenin (ex-Hotel Colom), per a la propera reunió que tindrà lloc el proper diumenge, dia 21, a dos quarts de deu del vespre, a l'estatge social, Mendizabal, 13, pral.

COLLEGI DE PROFESSORS DE CATALA

Tots els professors de llengua catalana pertanyents al Consell de Professors de Català de la Generalitat de Catalunya i que encara no estiguin inscrits com a socis al Col·legi de Professors de Català, són convocats a l'objecte de complir els tràmits d'ingrés a la F. E. E. U. i a la U. G. T., segons acord de l'Assemblea del dia 12 del corrent, que sense perjudici de temps, vulguin cursar la seva alta a l'esmentat Col·legi, Consell de Cent, 331, entresol.

La Secretaria d'aquest Col·legi serà oberta de set a nou del vespre, llevat dels dissabtes.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

Com estava anunciat nom celebra l'Assemblea del S. R. I. del Districte 1, (Secció primera del S. R. I.), enmig d'una nombrosa assistència de militants, al carrer Alegria, 25 (Dro del P. S. U. C.).

Després de breus intervencions de part dels companys Ferris i Soler, fou elegit el següent Comitè de Secció:

Secretari general, Manuel Roca; secretari d'Organització, Lluís Armengol; secretari Agit. Prop., Joan Armi; secretari Ajut, Joan Rodríguez; secretari Finances, Angel Garcia; secretari Jurídic, Joan Soler; Secretaria femenina, Josefa Real.

Aquesta reunió fou closa amb grans aplaudiments al S. R. I.

HOLLYWOOD

Un museu musical on fins hi ha violins d'esquimal!

Una societat coral de Nova York visita recentment tots els museus de la gran ciutat en busca d'un violí, instrument musical del segle XV, que necessitaven per a un concert. No hi hagué manera de trobar aquest instrument fins que l'estudi de la Paramount s'assabentà de les seves recerques i els en trameteu un des de Hollywood.

L'única condició imposada per l'estudi era que l'hi retornessin intacte dintre d'un mes, ja que podrien necessitar-lo d'un moment a l'altre. Jo no puc imaginar-me per a que voldria un estudi instrument d'aquesta naturalesa, però el que és cert és que el magatzem d'instruments musicals de l'estudi conté models de tot allò que s'ha fet per a ésser puntejats, raspats o bufats ineficientment, llaüts, arpes, cimbalos, esquelles i violins d'esquimal.

Aquesta col·lecció està emmagatzemada a la bodega del departament de música, un edifici de dos pisos regentat per Boris Morros. En cada un dels seus quaranta departaments un compositor ocupa un escriptori ple de papiers de música. De tant en tant un dels, atacat d'una sobtada inspiració, s'aixeca i es precipita en una habitació especial on, protegit per espesses parets, pot atacar les teules d'un magnífic piano i tocar fins que estigui cansat.

Aquests senyors constitueixen el Consell de ministres de Morros. Els interpres no apareixen per l'edifici, ja que la seva missió és cantar en els escenaris o en les sales destinades a recollir llurs veus en un film de cel·luloide que més tard s'unirà al de la pel·lícula.

L'edifici de Morros consisteix en quatre habitacions. Les parets estan completament cobertes de llibres de música, partitures d'òpera, compendis de llibre sobre els drets d'autor i altres llibres relacionats amb la música. Morros afegeix als seus nombrosos visitants i de tant en tant surt de la seva oficina per a exercitar la seva veu escoltant algun número de música que estan tocant en un escenari.

—Hi ha qui diu que existeixen més de cent mil tonades—diu Morros—;

però jo crec que no són més de dues-centes lleugerament alterades.

Entre els empleats de Morros un dels més interessants és Steve Pasternacki, el Sherlock Holmes de la música, la missió del qual consisteix a escoltar tots els números musicals que s'empren en els films de la Pa-

ramount. Amb el barret cap a ençà i un cigar als llavis, Pasternacki escolta religiosament i tracta d'esbrinar si la música està registrada. Aquesta és la major preocupació dels estudis, ja que en cas de descuit sorgeixen els plecs.

Una cançó o tonada feta a Amèrica no passa a ésser del domini públic fins després de cinquanta-quatre anys de la seva publicació. Els nostres lectors podran escoltar música d'aquella època en el film de W. C. Fields «Amapola» (Poppy) quan la Banda del poble es posa a tocar. En aquest cas la música no pot ésser més adequada. En «Peter Tobe» es sentia també una inspirada melodia tocada al piano. El director de música no s'atrevia a

usar-la, però Pasternacki li digué: —No tingueu por. El compositor morirà fa cinquanta anys. La qual cosa, d'acord amb la llei anglesa, posava la composició a l'abast del públic.

Pasternacki ha de consultar una sèrie de llibres abans de donar la seva opinió sobre música espanyola perquè els drets d'autor no fineixin fins després de vuitanta anys de la mort del compositor.

La música russa està a l'abast de tot el món sense necessitat de pagar un sol centísim a l'autor. Actualment no existeixen lleis de propietat literària a Rússia.

Edward SCHELLHORN

Hollywood, setembre.

AJUDEU LES VICTIMES DEL FEIXISME!

Més de dos milions i mig de pessetes al Comitè Central de Milícies Antifeixistes

DONATIUS INGRESSATS AL COMITÈ CENTRAL DE LES MILÍCIES

Suma anterior 2.554.251'47

Francisco Pina, 5; Carme Sarries, 3; Montserrat Samarra, 5; M. Bufano, 5; Lluís Juan, 1; Francesc Torrents, 3; Joaquim Montoliu, 5; Carme Tarré, 10; Adrià Martí, 5; Josep Abat, 15; Obrers Societat Espanyola de Carburis Metàl·lics (cinquena setmana), 199; Lleonor Duran, 5; Margarida Pujès, 10; Francesc Pérez Nogués i Dolores Mongeal, 10; Frederic Loyola, 10; Teresa Rojo, 5; Juanita Miranda, 5; Soler, 3; Salvador Estrada, 5; González, 5; Ramon Simarro, 10; Josepa González, 5; Angel Muñoz, 5; Ferran Martínez, 5; Turro, 10; Eulàlia Mendoza, 2; Elvira Gimeno, 5; Manuella Huertas, 5; Un milicià, 1; Llorens Roneu, 10; Isidre Villanueva, 5; Teresa Fuster, 4; Germans Belluda, 384; Maria Pons, 25; Emili Giménez, 192; Treballadors casa Tort (CNT i UGT), 53; Mercè Julián, 5; Daniel Sánchez, 5; Obrers de Setmanat Textil, 369; Lola Urbano, 5; Maria Elena Espadas, 5; Fermí Bonduà, 5; Una companya del magatzem de Coris, 389, dependents de Proveïments, 95; Josep Casamitja, 5; El personal milicià i militar del Departament de Defensa, 3.788'45; Andreu Pons, 5; Agustí Marqués, 5; Laura Chale Domènec, 5; Antoni Montany, 5; Manuel González, 5; Dolores Ruiz, 5; Josefa Dorra, 5; Amàlia Cadei, 5; Antoni Astilero, 5; Esteve Cugat, 5; Miquel Balart, 10; Comitè de Sant Andreu de Llavaneres, 2.234'45; Obrers casa Martí Palau (2 setmanes), 255; Joaquim

LA UNIO DE FOTOCILINDRES HA DONAT 80.000 PESSETES!

Reunits en assemblea general extraordinària tots els companys de la Unió dels Gravadors de Cilindres per a estampats (entitat filial de la U. G. T.), per unanimitat i enmig d'un fervent entusiasme s'acordà lliurar tots els cabals existents a la nostra caixa d'Atur Forçós, o sigui la quantitat de 80.000 pessetes, que han d'ésser repartides així: 40.000 per a combatre fins a l'extremament total el feixisme, i 40.000 per a socórrer les víctimes.

Tot seguit s'ha portat a terme aquest acord i han estat lliurades amb data d'avui a la U. G. T.

Demà serà feta una collecta al Dte. V.è

Demà al matí tindrà lloc pels carrers del Districte V una col·lecta a profit dels brans defensors de les llibertats del nostre poble, organitzada per les següents entitats: Agrupació de Teatre i Cultura, Penyes Nebots, Alguera Blanques, 13 Negre, Tarugos, Mar i Cel, Biblioteca Foment i Masses Corals La Lluna, Les Flors de Maig i el Pensament de Clavé.

Viatjants i Corredors de Cuiros

Aquest sector, que té una importància vital en el desenvolupament de la vida comercial, convoca tots els seus socis a una reunió que tindrà lloc a la «Càmera del Viatjant i Corredors», Clars, 6, demà, diumenge, a les onze en punt del matí.

Suma total: 2.599.988'92

Trenta-tres feixistes condemnats a mort, a Almeria

Almeria, 18. — Ha arribat el sots-secretari de Comunicacions, senyor Ferran de Valera.

El Tribunal Popular encarregat de jutjar els processos per haver intervingut en els successos del 21 de juliol ha condemnat a mort 33 d'ells, un a cadena perpètua i quatre a solucions.

LA GUERRA!

Al front d'Extremadura, els facciosos —mescla d'espanyols deslleials, mercenaris i moros— no poden res contra la bravura i l'empena de les nostres forces. Vegeu l'entrada de les tropes de la República en un poblet després d'haver deixat els fugitius molts cadàvers sobre el terreny (Universal)

ULTIMA HORA
prega a tothom que hagi d'enviar-nos notes, avisos, etc., que no faci amb l'anticipació necessària. Això evitaria d'haver de deixar sense publicar moltes gasetilles que ara fan tard.

L'acte d'ahir dels intel·lectuals antifeixistes

"El món està amb vosaltres", digué Ehrenburg, el gran escriptor soviètic

Un públic àvid, atent i entusiasta com pocs, emplenava ahir passada la sala del Gran Price per tal d'acollir la paraula dels escriptors revolucionaris que havien de prendre part en l'acte anunciat i organitzat per la representació a Catalunya de la Internacional d'Intellectuals Antifeixistes.

Presidí l'acte el doctor August Pi i Sunyer, el qual explicà la significació de la vetllada que se celebrava, i afirmà que tenia un profund sentit social. Es referí a la revolució plantejada per la insurrecció militar i diu que davant d'aquesta els intel·lectuals havien de fer sentir la seva veu, ja que saben que sols regnarà la pau al món quan hagi desaparegut el feixisme, puix que el pacifisme i el feixisme són dues posicions antitètiques. Per això, en diferents parts del món, davant del mateix fenomen, ha sorgit la necessitat de formar associacions, societats, grups d'intel·lectuals.

Seguidament parlà Angel Grau, delegat de l'Agrupació per a la defensa de la Cultura de València, el qual expressa la salutació i la solidaritat dels intel·lectuals valencians als antifeixistes de Barcelona. Exposà seguidament la posició dels seus paisans en l'hora present i acabà dient que Espanya estava col·locada en el pinacle dels destins del món civilitzat.

També féu ús de la paraula l'escriptor francès Nicolas Polzen.

Pel secretariat madrileny parlà el notable escriptor José Bergamín, el qual, després d'unes encertades paraules, demanà l'ajut dels intel·lectuals de la Unió Soviètica i es dirigí al camarada Ehrenburg, embaixador de la Intelligència soviètica en aquests termes:

—Jo voldria —acabà dient— que flotés un moment sobre nosaltres el nom de García Lorca, puix que aquest nom us diria més del que jo us pugui dir. Per al gran poeta demano un minut de silenci que es

clavarà, com una bala, al front feixista.

El públic, a peu dret, i amb el puny alçat, guardà un minut de silenci emocional. Després esclatà una gran ovació a homenatge del poeta desaparegut.

Hèlius Gómez el succeí en l'ús de la paraula i demostrà, en imatges enceses d'entusiasme, com el poble és també sensible a la bellesa artística.

Davant una gran expectació, s'alçà Jaume Miravittles, qui digué que la lluita estava plantejada entre dos conceptes distints de civilització: el que crea i el que destrueix, com passa a Europa i a la resta del món, on les multituds formen els més grans exèrcits que registren la història humana.

—Fixeu-vos, doncs, en el lloc de responsabilitat que ens ha reservat la Història i que es debat en aquests moments.

Cada un dels nostres morts val per deu d'ells. Un mort nostre és un García Lorca, un Joaquim Maurín; un mort d'ells és un moro infeliç, un legionari aventurer, un requetè...

Finalment parlà Ilya Ehrenburg. Digué que és la primera vegada que un escriptor soviètic parla a Espanya. Rússia segueix adolorida la vostra lluita. En les ciutats es pronuncien amb amor els noms de les poblacions en lluita.

—Els generals feixistes són cadàvers amb canons alemanys.

Recordo que fou un minaire qui em parlà de Queredo i de Tolstoi, i que per l'octubre fou condemnat a mort. Vaig preguntar-li quant temps havia esperat la mort.

—Quinze mesos vaig esperar la Revolució —contestà.

Clogué l'acte el doctor Pi i Sunyer, que l'havia presidit, i foren ovacionats tots els oradors que prengueren part en aquest importantíssim acte dels intel·lectuals antifeixistes.

Al front de batalla

"S'apropen esdeveniments de molta transcendència", diu el conseller de Defensa, Diaz Sandino

Madrid, 18. — Al sector de Barbastro s'apropen esdeveniments de molta transcendència. Recentment estigué en aquell quarter general el conseller de Defensa de la Generalitat, Diaz Sandino.

Advertí als periodistes que una informació audaç, que en altres assumptes té un premi, en aquest de la guerra té un càstig dels més radicals. Funciona un Comitè de Premsa amb gran rigor. Fa tres dies

foren afusellats a la base d'aviació de Sarinyena dos espies. Fou expulsat un individu que estigué al front per simple curiositat. A la presó hi ha dos exponents de verdure que abusaren en la venda.

Els carrers de Barbastro són escombrats pels «soforitos» del poble. Una senyora milionària, vídua de Samitier, ha estat destinada a sargir les robes dels milicians. Una quadrilla de gitano ha estat ocupa-

da en les operacions de batre.

En aquell sector tot es mou atent a una sola disciplina. Diaz Sandino, referent als freqüents vols dels aparells rebels en aquell sector, digué:

—Portem una estadística de tots els fronts i en dos mesos sols hi ha dos milicians morts i tres ferits. És un esport que trobarem a faltar quan acabin les hostilitats.

Podran ésser importades a Espanya màscares protectores dels gasos

Londres, 18. — El Subcomitè de la Comissió Internacional de Coordinació per a la no intervenció en els assumptes d'Espanya s'ha reunit aquest matí al Foreign Office.

Hom creu saber que durant aquesta reunió la qüestió de la importació de caretes contra els gasos ha

estat suscitada pel delegat francès.

Tots els delegats han convingut en la perfecta legalitat que França exporti caretes contra els gasos, ja que, malgrat tractar-se de material de guerra, la seva expedició respon ensem a consideracions humanitàries.

La propera reunió tindrà lloc el dilluns vinent, i s'ha tractarà de les transgressions eventuales de la qüestió de la no intervenció, principalment en la tramesa a Espanya de materials que puguin ésser interpretats com a susceptibles d'ús en la guerra.

Alemanya vol colònies!

El Congrés de Nuremberg

(Del redactor a Londres del diari parisenc «L'Excelsior», M. F. Moullier).

Londres, 10 de setembre.—Els cercles polítics anglesos han retingut un punt important de la proclamació del canceller Hitler llegida a

l'obertura del congrés del partit nazi: per primera vegada després del seu accés al poder, el Führer reclama obertament les colònies.

Sens dubte, ja havia deixat entendre en diverses ocasions, i especialment en el memoràndum que va transmetre a Anglaterra després de

l'entrada de les tropes alemanyes a Renània, que aviat a qüestió de la paritat colonial hauria d'ésser examinada en discussions amistoses, però amb la seva proclamació d'ahir el canceller ha exposat el problema amb tota claredat. Alemanya té necessitat de colònies. I no en té. S'ajustament una qüestió de necessitat econòmica, sinó també una qüestió d'honor. La impreu i generi als cercles polítics de Londres es que Alemanya, després d'haver definit tan netament la seva posició, no tornarà a la S. D. N. si no obte satisfacció en les seves reivindicacions colonials.

Anglaterra es sent aludida per les paraules del Führer, més que cap altra nació. És veritat que és de Londres que Berlin espera el primer gest que assenyalara l'obertura de les discussions del problema colonial. Els líders conservadors, que hom sap que s'oposen a tota concessió de colònies, han decidit prendre la davantera per a conservar l'estatu quo. En el curs de la reunió general del partit conservador que s'ha de celebrar el dia 2 del propi mes d'octubre, presentaran els delegats una resolució demanant al Govern si ella declaració de Sir John Simon, aleshores secretari al Foreign Office, en març del 1935 al canceller Hitler, en la qual anunciava que tota cessió de territori sota mandat anglès no era una qüestió discutible, resta l'Institut inamovible del Govern de Sa Majestat. D'aquí a aleshores hom creu que el govern anglès haurà definit la seva posició. El cap del Foreign Office examina actualment la qüestió i donarà compte de les seves conclusions personals en el curs de la vinent reunió de la Comissió d'Afers Estrangers del Gabinet.

Una part de l'opinió pública anglesa considera que la cessió a Alemanya de territoris en mandat és avui una cosa impossible. Uns interessos econòmics massa poderosos lliguen aquests territoris a la metròpoli. La seva cessió representaria l'arriscament de més de quinze anys d'estorços. En fi, hom fa remarcar amb raó que el Parlament anglès no és l'únic jutge en aquesta qüestió. Hauria de demanar el consentiment de la S. D. N. i sobretot el dels territoris interessats, ja que en repetides ocasions els governadors de les antigues colònies alemanyes, col·locades actualment sota el protectorat anglès, han afirmat el seu desig de restar sota el regim britànic. Abir mateix, Mr. Hoffmeyer, ministre de Defensa del territori Sud-Africà, declarava que tota transferència de colònies no es podia realitzar sense tenir en compte les mires de les comunitats interessades.

Homenatge al diputat Amadeu Colldelors

Amò motiu d'escaure's la data de la mort del diputat al Parlament de Catalunya, Amadeu Colldelors i Margalló de Test, caigut en defensa de la llibertat el 19 de Juliol, al carrer Ample, al peu de l'edifici de les dependències militars, i per haver estat soci de la Joventut d'Espanya Nacionalista «Pàtria Nova», aquesta entitat anirà demà diumenge, a tres quarts d'onze del matí, a portar uns flors al lloc on vessà la seva sang el qui fou tan abnegat i heroic patriota.

Per tant, «Pàtria Nova» prega a tots els bons catalanistes a reunir-se demà, a les deu del matí, al local social (Bonavista, 39), o bé al carrer Ample, a tres quarts d'onze del matí.

Un concert que s'ajorna

El segon concert que havia de tenir lloc demà, a la tarda, al Palau de la Música Catalana, a càrrec de l'Orquestra Simfònica de les embaixades de la Generalitat de Catalunya, ha quedat ajornat. Oportunitat donarem compte del dia i l'horari en què se celebrará.

a reclusió perpètua l'ex-comandant Victor Martí Añosa.

El fiscal, en acabar se l'acte, donà uns vistes a Catalunya, a la llibertat i a la República.

Que ho sàpiguen els altres pobles

MALLORCA HA ESTAT DONADA, DE FET, ALS ITALIANS

Sota aquests mateixos titulars, «Solidaridad Obrera» d'avui publica el següent article:

«Tenemos una verdadera información de la isla de Mallorca recordada hace dos días, aunque de fuente confidencial, absolutamente irrefutable.

Nos averguenza escribirlo, porque de hecho la isla ha sido entregada ya a los italianos, los aliados de los fascistas, donde desembarcan como en una colonia propia y donde mandan y disponen como en su propio país. Junto a la bandera italiana; junto a las autoridades fascistas, se sientan los fascistas mallorquines. Comparten, pues, la dirección de los asuntos públicos de la isla y todos sus beneficios.

Palma de Mallorca ya no sería España si se realizara el imposible triunfo de la rebelión militar. Sería una colonia italiana más, comparada con España en el más favorable de los casos. Una vergüenza para los que se llaman fuerzas nacionales.

Por un puñado de fusiles, cañones y aviones donde apoyar su soberbia desmedida y su orgullo de casta, los militares españoles han entregado Mallorca a la codicia de los italianos. Es la última —por ahora— villana acción cometida por los más grandes traidores que ha registrado la Historia de nuestro país. Cuando ésta se encare con ellos, ¿qué podrán decir en justificación del horrendo crimen cometido? La maldición de los verdaderos españoles les seguirá de generación en generación. A España la han cubierto de llanto y de dolor, de ruinas y desolación; pero su nombre queda cubierto de oprobio.

Este caso de Mallorca ha de sonrojarse seguramente a todo bien nacido en este desdichado país.

La rebelión en Palma cogió a la población civil, como en toda España, en el mayor desamparo y en la mayor ignorancia. Nadie sabía nada de lo que ocurría. Fué así el triunfo de los fascistas tan fácil como cobarde. Las gentes de derecha se esparcieron al ver la facilidad con que se pasaba de la odiada República al régimen fascista. No faltaron ni panegiristas del nuevo régimen, llegados de Madrid, que cantaban desde los balcones oficiales las excelencias del nuevo régimen. Todo iba como la seda.

En la isla comenzó a iniciarse una terrible persecución contra las gentes de izquierda y los sindicalistas. Comenzaron por las personas destacadas; luego las de menor significación, y más adelante con todo aquel de quien se tenía noticia, que

pertenecía a algún Sindicato o alguna agrupación republicana. Los fusilamientos se aumentaban a medida que pasaban las semanas.

Un buen día fué interrumpida esta orgía de sangre y de dolor con la noticia de que en Porto Cristo habían desembarcado fuerzas leales y procedentes de Barcelona.

El asunto fué grande, sobre todo cuando los primeros aviones republicanos lanzaron proclamas sobre la población. Poco efecto pudieron hacer éstas, sin embargo, porque allí donde caía una proclama en la calle, aparecía un fusilero apuntando a quien se atrevía a recogerla. Con todo esto, superaron los mallorquines que no España entera era fascista, y que se luchaba en la Península por la libertad.

Hubo reunión de autoridades y comunicaciones telefónicas con March y Franco, quien se puso al habla rápidamente con Italia, pues a las doce horas llegó el primer hidro italiano. Fué recibido con gran alborozo.

En el segundo hidro vino el propio March en persona, aunque permaneció de incógnito, tomando las disposiciones necesarias para la defensa de la isla.

El gobernador que los rebeldes habían tenido hasta entonces, fué destituido violentamente, porque opinó en contra del plan de llevar italianos a Mallorca. Entonces fué nombrado un nuevo gobernador, que se llama Antonio R. Ossorio, que es quien lleva la firma; pero siempre dirigido por el sinnúmero de italianos, que a poco a poco han ido desembarcando en la isla, como en una auténtica ocupación.

Todas las noches hay un gran trajiego de hidroes. El ex conde de Güell, que estaba en Palma cuando la rebelión, se ha ido de Mallorca en uno de estos hidroes italianos. Debe estar en territorio italiano.

La vida de Mallorca se restringió mucho mientras hubo tropas nuestras en la isla, si bien todos los días aumentaban los fusilamientos de ciudadanos de izquierda.

Poco a poco los italianos han ido apoderándose del control de la isla, y ya son absolutamente sus dueños. Uno de los más destacados mandos entre los invasores es el teniente Rosini, quien recorre los pueblos diciendo que hay que matar a todos los que se sospeche que son de izquierda, pues eso tuvo que hacer Italia para evitar reñones y gozar de la felicidad fascista de hoy.

Lo peor es que le obedecen, y es un verdadero dictador de la isla. Las embaixades, con esa ligereza que distingue a esta decadente es-

pecie de nuestra sociedad, llevan insignias fascistas italianas como un trofeo de moda, y la bandera que lucen es la bandera italiana. En «filiat de estas embaixades» con los aviadores italianos, nos traerá más de un hijo del aire. Muchas de ellas lucen pistolas al cinto.

La estratégica retirada de nuestras fuerzas les llenó de júbilo, y llevaron a Palma algunos cañones abandonados por nuestras fuerzas y algunos viveres, haciendo de ello exhibición y moia.

Desde luego, las autoridades fascistas y extranjeras que dominan a Mallorca, dicen la nota de que la retirada de las fuerzas de Bayo había sido por cobardía, y por el empuje arrollador de las fuerzas de ellos.

El domingo 6 se organizó una gran parada con motivo de la retirada de nuestras fuerzas y un desfile apoteósico.

Asistieron las autoridades fascistas, las milicias falangistas en formación, el Ejército italiano y la fuerza italiana, que aquí ya se dedicó a vestir por algunos de ellos el uniforme del educé. Hasta ahora han vestido el uniforme de Falange. Se glorificó la «nueva bandera» en el lugar conocido por San Sordani, donde se hizo el aparato de fusilamiento.

Ese día se esperaba la presencia de March; pero no asistió. La impresión es que March está gastándose toda su inmensa fortuna en esta aventura. Por lo menos así lo creen algunos significados empleados de la Banca que lleva su nombre. Los aparatos traidores de Italia, a lo menos, están abonados por la Banca March. Ha habido aparato

que ha costado setenta mil duros. La población ofrece un aspecto dolorosísimo. Comenzan a escasear algunos alimentos. Desde luego, no hay azúcar, patatas ni aceite desde hace varios días.

En la base de Mallorca existen en la actualidad once hidroes, y en la plaza hay mucho y gran material de guerra, pues raro es el «a» que no llega de Italia algo con destino a los rebeldes.

Las víctimas que hasta la fecha supone esta ocupación, entre presos y asesinados, pasa de cuatro mil en la isla de Mallorca.

La desesperación de nuestros compañeros que todavía sobreviven en la isla, es que su existencia o su libertad ya, no depende ni de unos militares traidores, pero españoles al fin, sino de los fascistas italianos, que se han adueñado de la isla y la controlan hasta el extremo de disponer de la vida de los españoles.

Se han hecho reuigos contra los «traidores» aéreos posibles de los nuestros en todas las casas y alancios de resistencia mural importante.

Mallorca queda totalmente a oscuras desde las nueve de la noche. No funciona ningún espectáculo, y los cafés han comenzado a abrirse, aunque en un reducido número, esta semana.

Trasladamos toda esta relación de hechos a quien corresponda, para que todavía se hagan escrupulos internacionales y se dude por algunos de la intervención directa de los italianos en nuestros asuntos.

Y hacemos más; preguntamos también, a quien corresponda: ¿Hacia cuándo vamos a tolerar esta indignidad?

La sublevación del setè lloguer d'Artilleria

Tres penes de mort i una de reclusió perpètua

Represa la sessió del Tribunal Popular, fou llegit el veredicté emés en virtut del qual són considerats responsables d'un delict de rebel·lió, amb l'agreujant d'haver comandat força, l'ex-capità Pardo, l'ex-tinent Amigó i l'ex-alferes Sancho. L'ex-comandant Martí és considerat culpable d'un delict de rebel·lió.

El fiscal, en vista d'això, demana que imposi als tres primers la pena de mort, i a Martí la de reclusió perpètua. Igualment que els sigui

imposada, als efectes de responsabilitat civil, la indemnització de cent mil pessetes.

Un dels defensors —el de l'ex-tinent Amigó— demana que la pena de mort sigui commutada.

El Tribunal accepta la pena proposada pel fiscal, i el Jurat vota per la no commutació i per la no revisió. Per tant, són condemnats a mort l'ex-capità Alfons Pardo Garcia; l'ex-tinent Joaquín Amigó Bonet i l'ex-alferes Rufi Baucio Latorre, i

Belles i vibrants foren les paraules del gran escriptor soviètic Ilya Ehrenburg, que encapçalà la fotografia. Per ordre descendent podem veure Jaume Miravittles, August Pi i Sunyer, Hèlius Gómez, Angel Grau i Josep Bergamín adreçant-se al públic congregat davant dels notables oradors (Centelles)

Quatre importants decrets de la Conselleria de Justícia i Dret

La nova política social immobiliària Es crea el "Comissariat de l'Estatge"

Ha estat fet públic el següent Decret:

A proposta del conseller de Justícia, i d'acord amb el Consell, DECRET:

Article primer. Es crea el "Comissariat de l'Estatge" amb jurisdicció a tot el territori de la Generalitat de Catalunya.

El Comissariat podrà nomenar delegacions als llocs de Catalunya que cregui oportú per a l'acompliment dels seus fins.

Art. segon. El Comissariat estarà compost de la següent manera:

Per conseller de Justícia, que actuarà de president i que podrà delegar la seva representació en la persona que cregui convenient.

Per representants dels partits integrants del Front Popular i de les organitzacions sindicals que actuen en la lluita contra el feixisme.

Art. tercer. El Comissariat té per finalitats:

a) Preparar la labor legislativa que estructuri la nova política social immobiliària.

p) Assessorar com a organisme consultiu el Govern de la Generalitat de Catalunya respecte a les qüestions que li són properes.

c) Resoldre amb plena jurisdicció els conflictes que es plantegin entre llogaters i llogadors, assumint a aquest respecte les facultats que les normes legals fins ara vigents atribuïen a la competència dels Jutjats municipals de Primera Instància.

d) Regular el règim econòmic del Comissariat determinant les fonts d'ingressos i el seu repartiment.

e) Administrar, directament o per delegació, els béns immobles urbans.

f) Realitzar, en definitiva, totes aquelles funcions que li siguin expressament atribuïdes per normes legals o disposicions administratives.

Art. quart. El president del Comissariat assumirà la direcció dels treballs i l'execució dels acords, tant en les funcions de caràcter consultiu com en les de caràcter executiu.

Art. cinquè. Constarà el Comissariat de l'Estatge:

Primer: Del Comissariat com a Corporació.

Segon: Del Comitè de Direcció.

Tercer: D'una Secretaria general.

Quart: De dues seccions.

Cinquè: De dues organitzacions tècnico-administratives.

El nombre d'aquestes seccions i organitzacions podrà ampliar-se per acord del conseller de Justícia i a proposta del Comissariat en corporació.

Art. sisè. El Comissariat com a Corporació estarà integrat pel conseller de Justícia i pels representants dels partits integrants del Front Popular i de les organitzacions sindicals a què es refereix l'article segon.

Art. setè. El Comitè de Direcció es compondrà d'un president, que ho serà del Comissariat, i de quatre vocals.

Art. vuitè. Com a dependència administrativa encarregada de la tramitació dels assumptes de caràcter general, en totes les relacions d'aquest ordre que siguin de la incumbència del Comissariat, es constituirà una Secretaria general.

Art. novè. La Secretaria general tindrà un cap amb el caràcter de secretari general i el nombre d'auxiliars que es consideri necessari.

Cada una de les Seccions tindrà un president i un secretari que serà el general de la Corporació.

El president del Comissariat podrà designar un secretari administratiu adjunt de cada secció entre els funcionaris de la Secretaria general.

Cada organització tindrà un cap tècnic amb el nombre d'auxiliars que es determini.

Art. 10. En la sessió de constitució del Comissariat de la Vivenda es designarà les persones que hauran d'integrar, amb el president del Comissariat, el Comitè de Direcció.

En el mateix acte es designaran així mateix els membres que hauran de compondre les Seccions primera i segona.

Art. 11. La representació del Comissariat per a tots els ordres de relacions que s'estableixin correspon al president.

Art. 12. Competeix al president:

a) Convocar la Corporació en ple i presidir les seves sessions;

b) Distribuir els assumptes entre les diferents Seccions i organitzacions del Comissariat;

c) Executar els acords de la Corporació;

d) Ordenar i presidir els treballs del Comitè de Direcció;

e) Intervir en tot allò referent als funcionaris administratius d'acord amb els tràmits que s'estableixin;

f) Acordar i inspeccionar els treballs de la Secretaria general, Seccions i organitzacions tècnico-administratives;

g) Administrar els fons de la Corporació, ordenar les despeses i liquidar els comptes;

h) Reclamar la cooperació de les diferents dependències de l'administració pública i adreçar les sol·licituds, sempre que ho sigui necessari.

Art. 13. La Secció primera tindrà cura dels següents serveis:

A) Informar i assessorar llogaters i llogadors en tot allò que afecti a la redacció de contractes, l'ur acomodació a les normes legals i fiscals vigents i a les relacions entre unitats i altres amb els organismes estatals, tant polítics com administratius.

B) Estudiar:

a) Els problemes jurídics, finan-

cers, econòmics, fiscals, de crèdit territorial i socials referents als béns immobles urbans.

b) Els problemes referents a solars abandonats o on no s'han iniciat construccions d'edificis, i proposar el que correspongui fins a arribar, al s'escau, a la seva socialització.

c) Proposar la regulació de les situacions de fet creades en allò que afecta a béns immobles incautats, al qual efecte es posarà en relació amb el Comitè constituït a l'empara del decret del dia 5 d'agost del 1936 i amb el Consell de l'Escola Nova Unificada.

d) Administrar les habitacions de tota mena, adhuc cases barates, amb estudi de la legislació que existeix en la matèria i les noves normes que siguin necessàries.

e) Adaptar les habitacions construïdes i a construir a les normes de l'Estat, de la Generalitat i dels Municipis, facilitant a les corporacions públiques les dades estadístiques necessàries.

Art. 14. La Secció segona serà competent per a entendre en tots els conflictes — jurídics, econòmics, d'administració etc. — entre llogater i llogador, sotmesos fins ara, segons les normes vigents, a la jurisdicció anomenada ordinària, de la competència de la qual se sostreu expressament.

Art. 15. El procediment a seguir s'ajustarà a les següents regles:

a) Serà organisme competent per a entendre dels conflictes a què es refereix l'article anterior la Secció segona del Comissariat de l'Habitació o, en el seu cas, de la seva delegació corresponent al domicili del llogador i llogat.

En cas de tenir domicili diferent, serà competent, a elecció del demandant, el seu domicili o el del demandat.

El ponent a què es refereix l'apartat c) d'aquest article examinarà la competència de la seva Secció. La seva resolució serà definitiva.

Són nuls els pactes o acords de llogadors i llogaters per virtut dels quals vulguin sotstreure del coneixement de la jurisdicció que es crea els conflictes a què es refereix l'article 14, així com els que alterin el que s'estableix en els paràgrafs primer i segon d'aquest.

b) La demanda es formularà per escrit.

c) El secretari, en el termini de 24 hores, passarà la demanda al ponent que correspongui, el qual, de considerar-la admissible, assignarà, dins els cinc dies següents, dia i hora per a la compareixença dels interessats.

d) Constituït el Tribunal de la Secció en audiència pública, el secretari en donarà compte, i realitzat aquest tràmit, l'actor, si compareix, ratificarà o ampliarà la seva demanda sense que pugui fer cap variació substancial.

El demandat contestarà afirmant o negant concretament els fets en què recolza l'actor la seva pretensió i podrà al·legar les excepcions que cregui convenientes.

També podrà formular reconvecció sempre que els fets en què es fonamenta siguin, per raó de la matèria, de la competència del Comissariat de la Vivenda.

e) S'admetran les proves que es presentin en l'acte de la compareixença respecte dels fets en què no hi hagués conformitat; també podran practicar-se els mitjans de prova que requereixin el trasllat del Tribunal fora del local on se celebra la compareixença, si el Tribunal ho considera indispensable.

f) Practicades les proves i donat el seu resultat, els interessats podran elevar a definitives les seves pretensions i modificar-les per escrit, sense alterar, però, els punts fonamentals i els motius de la seva pretensió.

g) El Tribunal, en el termini de 48 hores, resoldrà equitativament cada cas concret, formant l'liurement convicció en atenció a les circumstàncies dels fets i de les persones físiques i jurídiques que hi intervinguin.

h) Contra la resolució dictada pel Tribunal podrà formular-se, dintre el termini de 24 hores a partir de la data de la notificació, recurs de revisió davant el Comissariat en ple, el qual designarà el ponent i assignarà als interessats dia i hora per a la compareixença, la qual haurà de celebrar-se dins els cinc següents dies.

Art. 16. L'Organització primera tindrà cura dels següents serveis:

a) Estadística, especialment cens de la vivenda.

b) Registre dels contractes de lloguer.

c) Qüestions referents a la construcció.

d) Informacions i assessoraments tècnics.

e) Inspecció de les vivendes per determinar les condicions de salubritat, higiene, habitabilitat, tenint en compte el nombre d'estadants, indústries instal·lades i situacions de les vivendes. Proposar la quantitat d'edificis que s'escalfen segons les disposicions que preveïen.

f) Obres a realitzar en tota mena d'estatge i immobles, adhuc dels incautats pel Comitè constituït per Decret del 5 d'agost del 1936, i pel Consell de l'Escola Nova Unificada.

g) Borsa de la vivenda per tal de donar facilitats econòmiques als estadants a la situació econòmica dels quals rigorosament comprovada, els obligui a fer-ne ús.

Art. 17. L'Organització segona tindrà cura dels següents serveis:

a) Recepció,

b) Pagaments, i

c) De tots aquells altres que les funcions i fins del Comissariat i la tècnica comptable que s'adopti facin necessàries.

Art. 18. Mentre no es determini altra cosa, el règim econòmic del Comitè tindrà com a base els ingressos dels Organismes dissolts per Decret del 12 d'agost del 1936.

Art. 19. El Comitè estudiarà i proposarà al Govern de la Generalitat

ES MODIFICA LA LLEI DEL DIVORCI

Per la Conselleria de Justícia de la Generalitat, ha estat fet públic el següent Decret:

A proposta del conseller de Justícia, i d'acord amb el Consell, DECRET:

Article primer. Són causes de divorci, a més de les establertes en l'article tercer de la Llei del Divorci del 2 de març del 1932, les següents:

Primera: L'abandonament culpable sense limitació de temps que s'hagi produït amb posterioritat al 19 de juliol de 1936.

Segona: L'absència, amb voluntat de trencar la vida conjugal, que s'hagi produït amb posterioritat al dia 19 de juliol del 1936.

Tercera: La separació de fet i en distint domicili, lliurement consentida, durant un any.

Art. segon. El divorci per mutu consentiment podrà decretar-se en qualsevol moment, sempre que hagin transcorregut els mesos des de la data de la celebració del matrimoni.

Art. tercer. Es constituirà una Sala especial en totes les Audiències del territori de la Generalitat de Catalunya que serà competent per a conèixer dels judicis de divorci.

Art. quart. No obstant el que disposa l'article anterior, seran competents per entendre de les demandes de divorci per mutu consentiment i quan la causa alegada sigui la separació de fet, els Jutjats de primera instància en les poblacions on no existeixi Audiència.

Art. cinquè. La demanda de divorci es formularà per escrit davant el Tribunal competent. El judici se seguirà verbalment, fent constar per diligència el resultat de les proves.

Art. sisè. Els terminis assignats en la Llei, les notificacions i citacions que de conformitat amb aquesta hagin de practicar-se i els recursos, en el seu cas, s'admetran i realitzaran de forma que la tramitació del judici no excedeixi en cap cas de quinze dies.

En cas de formular-se reconvecció, aquest termini podrà ampliar-se durant un termini de cinc dies.

Art. setè. En els casos de mutu consentiment serà suficient que els interessats manifestin la seva voluntat al secretari del Tribunal i que es ratifiqui davant el jutge de Primera Instància o de la Sala de Divorci, que dictarà sentència immediatament.

Art. vuitè. En els casos de separació de fet, els interessats formularan la prova en una sola sessió el dia 19 de juliol de 1936.

Art. novè. La sentència dictada serà definitiva i no es donarà cap recurs contra aquesta.

Quanyarà ferma en el termini ordinari, malgrat s'hagués de notificar per Edictes.

Art. desè. La sentència es limitarà a decretar el divorci, a fixar els aliments si s'escau i a disposar respecte dels fills, si existeixen.

Una vegada ferma la sentència de divorci, els cònjuges podran contraure nou matrimoni.

S'exceptua la dona, respecte de la qual haurà de transcorrer el termini de tres-cents dies, els quals es comptaran des de la data que fixi el Tribunal en la sentència, tenint en compte la prova practicada i causada admesa com a motiu del divorci.

Art. onze. Si el Tribunal estima de la lliure apreciació de les proves, que no procedeix el divorci, dictarà auto denegant-lo.

Contra aquest auto podrà interposar-se recurs en el termini de quaranta-vuit hores, davant la Sala del Civil del Tribunal de Cassació de Catalunya, la qual assignarà dia per a la compareixença de les parts en el termini màxim de cinc dies, les escoltarà i dictarà la resolució pertinent.

Art. dotze. Quan existeixin fills del matrimoni es tramitarà el procediment de divorci amb intervenció del Procurador de Catalunya.

Art. tretzè. Quan als béns del matrimoni, es procedirà a la seva liquidació en judici separat.

Art. catorzè. S'aplicaran les normes d'aquest Decret, i en allò que no s'oposin a les mateixes subsistiran les disposicions de la Llei de Divorci.

Art. quinze. Els divorcis en tramitació adaptaran el seu procediment a les normes que s'estableixen per aquest Decret.

Art. setze. Aquest Decret començarà a regir des de la data de la seva publicació al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya".

Art. disset. D'aquest Decret se'n donarà compte en el seu dia al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Les inscripcions d'aquests naixements s'efectuaran en la forma ordinària, sense necessitat d'incoar cap expedient, és a dir, únicament i exclusivament mitjançant la declaració de les persones obligades legalment a donar compte d'aquell fet.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. vuitè. En els casos de separació de fet, els interessats formularan la prova en una sola sessió el dia 19 de juliol de 1936.

Art. novè. La sentència dictada serà definitiva i no es donarà cap recurs contra aquesta.

Quanyarà ferma en el termini ordinari, malgrat s'hagués de notificar per Edictes.

Art. desè. La sentència es limitarà a decretar el divorci, a fixar els aliments si s'escau i a disposar respecte dels fills, si existeixen.

Una vegada ferma la sentència de divorci, els cònjuges podran contraure nou matrimoni.

S'exceptua la dona, respecte de la qual haurà de transcorrer el termini de tres-cents dies, els quals es comptaran des de la data que fixi el Tribunal en la sentència, tenint en compte la prova practicada i causada admesa com a motiu del divorci.

Art. onze. Si el Tribunal estima de la lliure apreciació de les proves, que no procedeix el divorci, dictarà auto denegant-lo.

Contra aquest auto podrà interposar-se recurs en el termini de quaranta-vuit hores, davant la Sala del Civil del Tribunal de Cassació de Catalunya, la qual assignarà dia per a la compareixença de les parts en el termini màxim de cinc dies, les escoltarà i dictarà la resolució pertinent.

Art. dotze. Quan existeixin fills del matrimoni es tramitarà el procediment de divorci amb intervenció del Procurador de Catalunya.

Art. tretzè. Quan als béns del matrimoni, es procedirà a la seva liquidació en judici separat.

Art. catorzè. S'aplicaran les normes d'aquest Decret, i en allò que no s'oposin a les mateixes subsistiran les disposicions de la Llei de Divorci.

Art. quinze. Els divorcis en tramitació adaptaran el seu procediment a les normes que s'estableixen per aquest Decret.

Art. setze. Aquest Decret començarà a regir des de la data de la seva publicació al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya".

Art. disset. D'aquest Decret se'n donarà compte en el seu dia al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1936. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARES.

Art. segon. Resten facultats als Jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

LAYRET
COMPANYS

500 sindicats... Més
de 50.000 afiliats...

QUE ES LA UNIO DE RABASSAIRES

Aquesta entitat és la més prestigiosa organització agrària de la nostra terra i un magnífic exponent dels pagessos catalans.

Fou fundada el 1923 per l'actual President de Catalunya, Lluís Companys, i un altre gran home, el formidable lluitador social Francesc Layret. Molt abans, s'havien ja constituït, a gran nombre de pobles de Catalunya, especialment al Penedès, organitzacions locals de rabassaires i parcers, per a la defensa contra l'exploitació dels propietaris de la terra. Durant els seus primers anys, i especialment els que següen la proclamació de la República, l'activitat de la Unió de Rabassaires fou primordialment de caire social. Les seves finalitats eren obtenir un millorament en els contractes de conreu, suprimint el contracte de parcer per convertir-lo en contracte d'arrendament, i obtenir per als cultivadors la necessària estabilitat en la terra. Postulats que en part foren reconeguts per la llei de contractes de conreu.

Però ben aviat es veié que això no seria suficient, puix que poca cosa s'aconsegua millorant els contractes, si la major part de la collita que el cultivador es podia preservar no tan sols pagaven el treball.

Per aquest motiu, a partir del 1934, paral·lelament a les activitats socials que continuaven amb igual intensitat, especialment durant el bienni negre, o sigui l'etapa política Lerroux-Gil Robles, repressors del moviment d'Octubre, es desenvoluparen activitats d'ordre econòmic i es procedí a la transformació de les

seccions locals de rabassaires en veïnats cooperatives agrícoles de compra i venda. La pròpia Unió fou convertida en una federació de sindicats agrícoles, reconeguda com a tal pel Consell Superior de la cooperació de la Generalitat de Catalunya.

Des d'alguns anys s'havia ja iniciat les compres en comú de llavors, adobs i forratges. Al 1935 s'iniciaren les vendes en comú, especialment a l'estranger, de patata primerenca, fruites seques, verdures, arrossos i vi.

Avui, la Unió de Rabassaires és coneguda com a Cooperativa exportadora agrícola als mercats francès, anglès, belga, suís, txecoslovac i suec.

Cal que aneu amb compte, perquè alguns dels que vénen en el cotxe són folls!

Les forces republicanes han pres el Manicomí d'Osca... En rebre's aquesta nova hom es pogué fer càrrec que les milícies antifeixistes es troben molt a prop d'aquella capital. El cercle és verament

—No és cert — contestaven d'altres —. Ens portaran a fer un passeig en vaixell.
—Jo — digué un tercer, tot seriós — prefereixo quedar-me al despatx treballant; podedir al meu xòfer que faci festa.
—[No siguis ximple, que anirem en tren].
Cadascú hi deia la seva. El cas és que arribaren uns autocars i els vigilants els anaren cridant per grups i els col·locaren als vehicles. Ni el més petit incident ni la més petita rebequeria. Aquells éssers infelïços marxaven en els automòbils amb l'alegria d'un infant.

tres? —varem interrogar, adreçant-nos a un home que cerimoniosament es fumava una pipa en el darrer seient del cotxe.
—Sí, tots som companys. Amb l'únic que no tinc tractes és amb aquell del cap gros — i m'assenyala un home esquitit d'estatura, amb un cap un xic més gran del que li requeria estèticament.
—Què us passa? —Es que us barallen?

—No. Es que està foll. Té el cap ple de solfes i em molesta discar amb ell, perquè, «aquí el director orquesta soy jo».
Sense acomiadar-nos, llançarem el nostre cotxe en cursa desenfundada, lluny d'allí. Si continuem uns moments més entre ells, hauríem arribat a creure'ns que ens trobàvem en plena guerra carlina i que el nostre xòfer era el general Espartero.

J. A. S.

SON FOLLS, SABEU!

Entre Alcalá de l'Obispo i La Granja ens trobarem amb un dels autocars que estava portant a cap el trasllat dels fells d'Osca. N'hi havien una trentena. Si no fos perquè ho sabem, hauríem cregut que es tractava d'un autotransport de nia que portava el passatge ordinari.

Trenta homes, joves i vells, en la seva majoria d'aspecte seriós, asseujats, viatjaven. En acompanyar als cotxes del conseller de Sanitat, senyor Martí Rouret, i dels membres del Comitè Sanitari, alguns dels quals s'abocaren a les finestres dels vehicles amb manifesta curiositat per assabentar-se del que passava.

Ens apropàrem per fer-los nes preguntes:

—On aneu?

—A fer una excursió. Després anirem en tren.

—No, home, no. Anem als banys.

perquè fa molta calor.

—Bé — vaig interrompre, per tal que no es barallessin; — veniu de molt lluny?

—Del Manicomí d'Osca — contestà un que aparentava tenir una trentena d'anys. — Cal que aneu en compte — m'advertí ell mateix — amb alguns dels qui vénen al cotxe. Són fells, sabeu!

«FUME, HOMBRE; LE CONVIDO YO...»

En veure l'apacibilitat de tots ells, per un moment vaig sospitar que els fells s'havien escapats, i que deu d'escorta al vehicle, després d'aconseguir tancar dins l'omnibus els «ul haviem estat encarregats de traslladar-los.

Un xicot d'uns vint anys, bo i abocant-se a la finestra, va allargar-me una cigarreta per tal de cercar conversa. Va explicar-me que havien sentit molts trets. Som preguntà qui era tota aquella gent dels automòbils, i volia saber què anaven a fer per allí. Fou precis que després de repetir-me dues cèntes vegades que no volia fumar, li prengué el tabac que m'oferia. «Fume, hombre, le convido yo...» Ho repenja a cada segon. Estic segur que, si no li accepto la cigarreta, es provoca una nova sublevació al front d'Aragó!

«AQUI EL DIRECTOR DE ORQUESTA SOY YO»

—Què, sou ben amics tots vosaltres?

s'aplegava allí per sentir els seus intel·lectuals, els escriptors, els artistes units tots pel mateix ritme, pel mateix acord revolucionari.

El seu parlar és com el seu rostre, tallant, sever, però noble. No es ornat amb bulda. Quan parla diu coses breus, concises, substancials, que s'arripen a l'entel·lany viva del pensament. «Nosaltres, significuem l'esdevenidor que és l'únic, com digué Ibsen, que existeix».

Després paria del poeta mort, del cantor de l'Espanya veritable amb totes les seves xacres i totes les seves grandeses, i el nom de Garcia Lorca tremola, palpitant, com una bandera al bell mig de la sala plena d'una multitud entusiasta que sap vibrar i emocionant-se al sol anunci del nom d'un poeta.

Davant meu tinc ara Bergamín, l'autor de «La cabeza a pájaros» i «La estatua de Don Inocencio». Del catè estant veiem com plou. És l'hora amable de les llargues converses, però Bergamín ha de marxar dintre una hora cap a Madrid. La nostra conversa, com totes les converses, és sobre la situació present.

—De cara a la perspectiva històrica, el nostre moviment ja està guanyat. «Els» són una força darrera la qual no hi ha res: el feixisme.

—I respecte a la vostra condició de català?

—Mantinc tots els meus punts de vista exposats diverses vegades en llibres, conferències i especialment a «Cruz y Rayas». Sóc català, però enemic d'aquesta clericalia espanyola, que és una màscara d'una determinada política. Tinc, però, plena confiança en un renaxement català com ha passat a França.

—Preparàveu algun llibre?

—Sí, la Revolució m'ha sorprès a l'Escorial quan anava a començar una novel·la sobre els fets d'octubre, els quals vaig defensar decididament des de la meua revista. El títol d'aquesta novel·la havia d'ésser «Més muertos que vivos». Ara l'ampliaré amb els actuals fets...

Artur LLORENÇ

Botella Asensi no vol

defensar Salazar Alonso

Madrid, 18. —L'ex-ministre senyor Botella Asensi no ha acceptat la defensa de Salazar Alonso. Per tant, aquest ha decidit defensar-se ell mateix.

LA CATASTROFE DEL «POURQUOI PAS?»

en què ha trobat la mort el Dr. CHARCOT, fa de palpitant actualitat el reportatge

DOTZE MESOS DAMUNT ELS GLAÇOS DE GROENLANDIA

per

PAUL-EMILE VICTOR

ROBERT GESSEN

MICHAEL PEREZ

FRED MATTER-STEVENIERS

VUIT REPORTATGES DE PALPITANT ACTUALITAT!!!

Començarem a publicar-los la setmana pròxima

NO DEIXEU DE LLEGIR-LOS!

ES UNA EXCLUSIVA

ULTIMA HORA

INFORMACIO · CRITICA · REPORTATGE

EL DIARI POPULAR DE LA NIT

ARCHIVOS ESTATALES

Els intel·lectuals i la Revolució

«Davant la Història ja hem guanyat» ens diu el gran escriptor José Bergamín

Tota la tarda d'ahir el buscàrem, però fins a la nit, al Gran Píco, atapeït de gent, de personalitats intel·lectuals, no el poguérem saludar, no poguérem estrènyer la mà de José Bergamín, un dels primers escriptors hispànics; el novel·lista, el filòsof, el poeta, l'assagista, viu i humanista, que sense vacillar s'ha posat al costat d'aquest poble, aquest poble heroic que tant admira el subtil i delicat pensador de la jove Espanya.

Bergamín té un perfil tallant, sever, autènticament castellà, ple d'austeritat i de noblesa que emana de dins, d'aquest «dins» profund i delicadíssim de l'autor de tantes coses belles. Rostre que heu vist al llarg de les estepes hispàniques i reflectit en les teles de Ribera i Zurbarán.

El representa el seny i la inquietud, l'afirmació i la negació; el jo i la seva revista «Cruz y Rayas», amic d'Alberti, de Garcia Lorca, de Guillén, té com ells la mateixa visió acolorida i lluminosa de les coses.

A la poca estona d'haver entrat en el Píco la seva veu s'alça sobre aquella multitud, aquell poble que

«...ja hem guanyat», diu Bergamín (a la dreta) (Centelles)

FRASE PROFETICA:

«Decretar la confiança es decretar la victoria»

General Lázaro Hoche

El Gobierno tiene la confianza del pueblo. El pueblo confía en los dirigentes. Venceremos

(De «CNT», de Madrid)

«Si és precis, Catalunya mobilitzarà dos-cents mil homes», diu Rexach

Per l'Espanya que es volgué implantar l'any 31...

Barcelona, 17. —El capità Rexach, que es troba ací, sembla que amb una delicada missió en nom del Govern, ha estat també al front aragonès i es mostra altament satisfet de la marxa de les operacions.

Ha dit que Catalunya mobilitzarà 200.000 homes, o els que siguin precisos si en fossin necessaris més.

—Admiri veure —afirma Rexach— els centres de reclutament a Catalunya. Fa dos mesos que no teníem ni avions, ni canons, ni municions, ni fusells; ens jugàvem la vida amb els punys enlaire. Ara hi ha homes i armes.

Ha declarat igualment l'heroic aviador que Terol està en l'agonia, que el pla de Moia es desinfla a Talavera i que s'avança fermament i positivament sobre Saragossa. Els nostres homes lluiten per una raó: per l'Espanya que es volgué implantar l'any 31 i que ara cristal·litza plenament.

(Telegrama publicat en un diari de Madrid, transmès des de Barcelona.)